

ŠIBENSKI LIST

U SUSRET DANU JNA

ARMIJA SLOBODE I MIRA

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XVII
BROJ 805

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR

CIJENA
3 DIN

ŠIBENIK, 16. prosinca 1978.

UZ KONGRES SAVEZA SOCIJALISTIČKE OMLADINE JUGOSLAVIJE

Većom osposobljenošću do značajnijeg društvenog utjecaja

Najviši skup mladih naše socijalističke samoupravne zajednice, Deseti kongres Saveza socijalističke omladine Jugoslavije, održan je u Beogradu od 13. do 15. prosinca. Među 2.000 delegata iz svih krajeva naše zemlje, Kongresu su prisustvovala i dva delegata šibenske omladinske organizacije: predsjednik OK SSOH — Šibenik Žarko Butulija i potpredsjednik Branko Gulin. U razgovoru sa Žarkom Butulijom, u povodu njegova odlaska na Kongres, zapitali smo ga, između ostalog, da nam pokuša dati jedan kratak pregled aktivnosti i rezultata Općinske omladinske organizacije u posljednje četiri godine.

— Od 14.500 mladih, u Šibeniku ima 12.800 članova SSO. Želim posebno naglasiti da je na području naše općine u ovom međukongresnom razdoblju formirano 30 novih OO SSO, a ukupna naša aktivnost bila je usmjerena na jačanje ne samo organizacijskog, već idejnog i akcionog jedinstva u rješavanju svakodnevnih problema mladih. Znajući da se razna idejna skretanja javljaju najčešće zbog nepoznavanja osnova marksizma i teorije i prakse samoupravnog socijalizma, kao i odsutnosti svakodnevnih društveno-političkih akcija, OK SSO je osobito pažnju u proteklom razdoblju posvećivala idejno-političkom obrazovanju mladih. Ilustracije radi, želim napomenuti da je u našoj općini realizirano 7 ciklusa omladinske političke škole, koju je s uspjehom završilo 400 mladih.

Omladinski dobrovoljni rad kao jedan od najznačajnijih

i najkonkretnijih oblika djelovanja mladih i uopće omladinske organizacije u općini, postao je trajna briga svih društvenih činilaca, ali valja svakako inzistirati da se i omladinska radna akcija lokalnog karaktera uklape u društvene planove razvoja općine.

Kad je riječ o saveznom radnim akcijama treba kazati da smo u protekle četiri godine imali dvanaest saveznih brigada, što znači da je na oko tisuću omladinaca dolazila jedna brigada, a to je svakako podatak kojim bi

(Nastavak na 2. stranici)

Članovi delegacije Voirona u razgovoru s našim predstavnicima

Otputovala delegacija Socijalističke partije Voirona

Na poziv Općinske konferencije Socijalističkog saveza, u Šibeniku je ovih dana boravila delegacija Socijalističke partije Voirona iz Francuske. U sklopu dvodnevnog

boravka, članovi delegacije prisustvovali su sjednici Komisije za međuopćinsku i međunarodnu suradnju na kojoj je, između ostalog, usvojen i izvještaj o trojnom susretu gradova prijatelja Herforda, Voirona i Šibenika, organiziranog u kolovozu ove godine. Gosti iz Francuske posjetili su i radnu organizaciju »POLIPLAST« gdje su se upoznali s radnim i samoupravnim iskustvima tog našeg kolektiva. U razgovorima s užim rukovodstvom osnovne škole »Maršal Tito« i Samoupravne interesne zajednice zdravstvenog osiguranja članovi Socijalističke partije Voirona zanimali su se osobito za način funkcioniranja i mogućnosti financiranja osnovnog obrazovanja odnosno zdravstva. Za vrijeme boravka u Šibeniku gosti su se sastali i s društveno-političkim aktivom Mjesne zajednice Vodice, a objavljeni su i razgovori s predstavnicima Općinske konferencije Socijalističkog saveza.

D.D.

Davorka DOMAZET

Priznanje OO SSO za uspješan rad

Omladinska organizacija Centra za odgoj i obrazovanje kadrova u upravi i društvenim djelatnostima, Aktiv omladine Šibenske narodne glazbe, Omladinska organizacija Mjesne zajednice Krković i Crnica, te osnovne škole Lozovac, dobitnici su novčanih nagrada i priznanja za svoj uspješan i plodonosan rad i aktivnost. Ta je odluka donesena ovih dana na sjednici Predsjedništva Općinske konferencije Saveza socijalis-

tičke omladine. Uz spomenute organizacije, još 14 omladinskih organizacija i 20 pojedinaca primit će, povodom Dana Armije, 22. prosinca, pismena priznanja i prigodne poklone. Među zaslužnim dobitnicima pohvala i priznanja nalaze se i osam šibenskih radnih organizacija koje su kao pokrovitelji omladinskih radnih brigada pružili značajnu materijalnu pomoć šibenskim brigadistima.

PRVA revolucionarna vojna formacija novoga tipa, osposobljena za vođenje pokretnog rata, bila je Prva proleterska narodnooslobodilačka udarna brigada formirana u malom bosanskom mjestu Rudu 21. prosinca 1941. godine.

Prva akcija i prvi uspjeh Prve proleterske već 22. prosinca 1941. godine kod sela Gaočića i Mioča, protiv talijanskih fašista uzet je kao simbol stvaranja naše armije — Dan Armije. Po svom sastavu, naoružanju, komandnom kadru i osposobljenosti kasnije novonastali odredi brigade, divizije postale su udarna snaga naše revolucije. Ulaskom prekaljenih boraca u te formacije koji su većinom bili članovi KPJ i SKOJ-a vođene su bespoštedne borbe za nacionalno oslobođenje, za borbu protiv okupatora i njihovih slugu, kao i za socijalno politički preobražaj zemlje. U tim borbama Armija je širila ideje revolucije, bratstvo i jedinstvo među narodima i narodnostima Jugoslavije.

Broj se narodnooslobodilačkih snaga povećava i dalje je partizanski način ratovanja, uz oslonac na sveopći otpor ostao kao generalna strategijska orijentacija. Što se više bližio kraj ratu narodnooslobodilačka vojska je bivala sve jača, sve brojnija, sve snažnija.

U ožujku 1945. godine NOVJ je preimenovan u Jugoslavensku armiju.

Novi uvjeti u početku mirnodopske izgradnje zahtijevali su i nove obveze. U prvom redu obrana granica i očuvanje novog socijalističkog poretka u zemlji. Zbog toga se pristupilo bržem osposobljavanju starješinskog kadra, a otvaraju se i prve vojne škole. Uvođenjem radničkog samoupravljanja i sve veći ugled Jugoslavije u svijetu, u JA pojavljuje se novo obilježje — armija samoupravnog društva. Tako 1951. godine Jugoslavenska armija mijenja naziv u Jugoslavenska narodna armija, tako da je sada još više naglašen njen narodni, socijalistički i revolucionarni značaj.

S polaganja svečane obaveze vojnika u Šibenskom garnizonu

Proslava u našem garnizonu

Proslava Dana JNA počela je u jedinicama šibenskog Garnizona još prije nekoliko mjeseci. Tom prigodom organizirana su takmičenja u znanju, kulturno-zabavni programi te veliki broj sportskih takmičenja. Rezultati svih ovih smotri bit će poznati na Dan JNA kada će najuspješnijima biti dodijeljena priznanja. Kako smo saznali u Komandi šibenskog garnizona za 22. prosinca priprema se veliki broj svečanosti na kojima će vojnicima i starješinama biti uručena priznanja, nagrade, pohvale, a bit će pročitana i naredba o unapređenju određenog broja starješina i vojnika. Također će se održati svečana smotra jedinica, a bit će priređena primanja za pionire, predstavnike društveno-političkih organizacija općine, predstavnike organizacije udruženog rada s kojima jedinice suraduju itd. Već po tradiciji u Domu JNA priredit će se drugarsko veče.

Priključujući se proslavi Dana JNA naš list na drugoj stranici objavljuje intervju s komandantom Garnizona i njegovim pomoćnikom za moralno-političko obrazovanje.

Većom osposobljenošću do značajnijeg društvenog utjecaja

Poziv je uspio

(Nastavak s 1. stranice)

se teško mogla pohvaliti još neka sredina u našoj regiji, pa i šire.

— **Nedvojbeno je da je šibenska omladina zabilježila u proteklu razdoblju izuzetno vrijedne rezultate, no posve**

je sigurno da se u svom radu suočila i s nekim problemima. Koji su to problemi?

— Istina, delegatski sistem je širom otvorio vrata uključivanju mladih u procese odlučivanja, ali te mogućnosti nisu ni izdaleka iskorištene, niti u pogledu zastupljenosti,

a niti u smislu stvarnog utjecaja mladih u procesu donošenja odluka. Jedan od značajnih problema jest i problem informiranja, kao jednog od preduvjeta za kvalificirano odlučivanje. Naime, još je uvijek prisutan jednoserijski oblik komunikacije među, i unutar foruma. Znatno više pažnje ubuduće bismo trebali posvetiti i čvršćem organizacijskom povezivanju društvenih organizacija sa SSO, ulozi mladih u reformi školstva, te radu s pionirima.

— **Ako budete govorili na Kongresu, s kojom ćete temom predstaviti šibensku omladinu?**

— Bit će to tema o ideološko-političkom osposobljavanju članstva i organizacija SSO.

Drugog šibenskog delegata na Desetom kongresu SSOJ Branka Gulina, radnika Tvornice lakih metala »Boris Kidrič« — Lozovac, zamolili smo da nam kaže nešto o djelovanju i uopće angažiranosti radničke omladine.

— **Angažiranjem omladinske organizacije i ostalih**

društveno-političkih organizacija na formiranju Konferencije radničke omladine, mladim ljudima u radnim organizacijama otvorene su šire mogućnosti za uključivanje u organe samoupravljanja i izvršna tijela društveno-političkih organizacija. Na taj način omladinska organizacija u prilici je da daje značajan doprinos u rješavanju aktualnih društveno-ekonomskih i političkih pitanja, razvijanju delegatskih odnosa, materijalnog i društveno-političkog položaja mladih samoupravljača.

— **O čemu bi ti želio govoriti na Kongresu?**

— Govorit ću o dobrovoljnom omladinskom radu, koji se u proteklu razdoblju na našoj općini afirmirao kao izuzetno značajan oblik akcionog djelovanja mladih. S obzirom na veliki interes šibenske omladine za dobrovoljan rad, i rezultate koji su uistinu hvale vrijedni, posve je sigurno da ću imati mnogo toga da kažem pred najvišim skupom mladih.

Davorka DOMAZET

27. i 28. studenog, Radio-Šibenik objavljivao je poziv Crvenog križa i Službe za transfuziju Medicinskog centra građanima Šibenika da se jave i daju svoju krv koje je upravo tih dana sasvim nestalo. Potrošene su bile sve postojeće zalihe, boce rezervi bile su prazne, a upravo tada krv je bila potrebna nekolicini unesrećenih i bolesnih. Radilo se o spašavanju života.

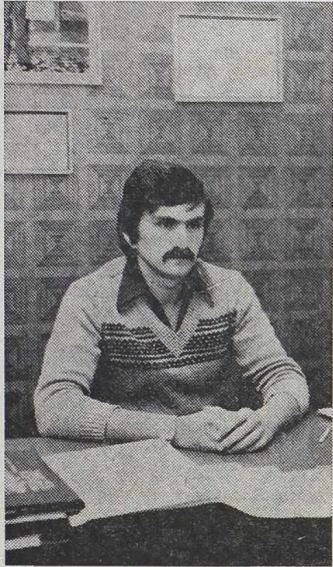
Poziv je naišao na odaziv građana. Stoga je vrijedno spomenuti one koji su dobrovoljno dali krv.

Među njima su Jusuf Tulek, radnik poduzeća »Luka« koji je 17 puta dao krv i Aleksandar Lazarević, vodnik I klase, 21. put dobrovoljni davatelj. Javili su se još Zvonimir Margetić, radnik u TLM-u, Neven Ercegović, zaposlen u SJS i student Eduard Kužina.

Posebnu solidarnost pokazali su studenti Ekonomskog fakulteta u Šibeniku: Anka Omrčen, Mira Štrbac, Eriz Đurđević, Miljenko Urukalo, Ljuba Vukov, Damir Žagar, Šime Rogoznica i Predrag Salamun.

Ovo je prilika da još jednom ponovimo kako se pokret dobrovoljnog davanja u našoj općini sve više širi. Tako je nedavno osnovan još jedan Klub dobrovoljnih davatelja krvi i to u poduzeću »Vodovod i kanalizacija«. U klub je odmah pristupilo 40 radnika tog kolektiva.

Z. BUJAS

Branko Gulina

Žarko Butulija

POVODOM DANA ARMIJE

JNA - MLADA ARMIJA S BOGATIM ISKUSTVOM

Povodom Dana JNA vodili smo razgovor s komandantom Garnizona Šibenik, kapetanom bojnog broda Ivanom Veselinovićem i pomoćnikom komandanta za moralno-političko obrazovanje, stanje i pravne poslove, kapetanom fregate Savom Lapajneom.

PITANJE: Dobro moralno-političko stanje preduvjet je da se svi zadaci postavljeni pred jedinice Garnizona uspješno izvrše. Kako ga možete ocijeniti?

VESELINOVIĆ: Tri stvari su koje u ovakvim prilikama ne smijemo gubiti iz vida. To su: da je JNA klasna armija, da je nastala u revoluciji i da je mlada armija.

JNA je nastala u našoj revoluciji u borbi kada smo se ne samo oslobađali već i gradili novo društvo, njeno prvo iskustvo stečeno je u revoluciji i ne samo iskustvo jer se sva doktrina temelji na tom iskustvu. JNA je mlada danas kao i u revoluciji. Kako su nekad naše jedinice vodili mladi komandiri, tako ih i danas jednako vode mladi. Malo je ostalo sudionika NOB-a. To su tri osnovne postavke na kojima izgrađujemo moralno-političko stanje naših jedinica. Klasne osnove, revolucionarne tradicije i entuzijazam mladosti spremne da brani otadžbinu — dovoljno je da kažemo da svaki dan s više želje vojnici i starješine ispunjavaju svoje zadatke.

PITANJE: U jedinicama postoji niz oblika marksističkog obrazovanja kako vojnika, tako i starješina i građanskih osoba zaposlenih u JNA. Kakve rezultate postićete na tom planu?

LAPAJNE: Pored onog osnovnog — političke nastave u redovnom obrazovnom proce-

su, postoji još niz oblika. Prije izvjesnog vremena više od dvije tisuće polaznika je završilo političku školu i dobilo diplome, izvanredni rezultati postižu se i na marksističkim tribinama, koje su vrlo popularne u vojničkim klubovima, a pored toga priređujemo u jedinicama zidne novine, razne ankete, priredbe, kviz takmičenja znanja iz ove oblasti itd. Zaista postoje raznovrsni oblici marksističkog obrazovanja, a rezultati koje postižemo više su nego dobri, pogotovo kad se zna da ne raspravljamo samo o vojničkim pitanjima već o svemu što vojnike i starješine zanima. Posebno smo ove godine, pripremajući se za kongrese, a zatim proučavajući rezolucije i zaključke, postigli dobre rezultate.

PITANJE: Kakva je obučena pripadnika jedinica JNA Šibenskog garnizona, ako se zna da je to osnovni zadatak svake jedinice?

VESELINOVIĆ: U to ulažemo mnogo truda. Moram isto tako reći da su pred nama izuzetno složeni zadaci jer se moramo pripremati za obranu na kopnu, na moru, pod morem, i iz zraka. Svi mladići koji dođu u naše jedinice vole more, ali ga ne poznaju i zato ih moramo naučiti od osnovnog da znaju plivati pa do rukovanja najsvremenijim oruđima kojima raspolazemo. Učimo ih, također, shodno iskustvima iz NOB-a, da je najvažnije sa što manje municije i što je moguće

brže uništiti neprijatelja, a da je ljudski život, život svakog branioca domovine najvažnija stvar.

PITANJE: Kakva je na tom planu suradnja starješina i vojnika?

VESELINOVIĆ: Starješine

Ivan Veselinović

su i predavači i vaspitači. To moram naglasiti — ne uči se na nastavi samo vojna obuka, mnogo se tu stekne drugog znanja. Suradnja je zaista dobra i nemali je broj primjera kada vojnici (često su to eminentni stručnjaci, pa i umješni zanatlije) predlože nešto novo, nešto korisno, što se, normalno, usvaja.

PITANJE: Možete li izdvojiti neke rezultate ili pojedince koji su se posebno istakli u savladavanju obuke?

VESELINOVIĆ: Teško je izdvojiti neke pojedince jer je dobar rezultat postignut zalaganjem cijele jedinice. No, posebno dobri, bolje reći odlični, rezultati, postignuti su u artiljerijskim jedinicama. Spom-

enuo bih jedinicu kapetana Milorada Kolašince, zatim posmatrao sam izuzetno dobro izvedenu vježbu noćnog gađanja jedinice poručnika korvete Pemca, isto tako su dobri rezultati jedinice kapetana prve klase Anđelka Bobanca itd.

Savo Lapajne

PITANJE: Kako su opremljene jedinice?

VESELINOVIĆ: Možemo slobodno reći da raspolazemo najsvremenijim naoružanjem kojim možemo pobijediti svakog neprijatelja. Topovi dalekog dometa, rakete obala-more i zemlja-zrak, helikopteri za uništavanje podmornica, novi desantno-jurišni čamci itd., omogućavaju da naše jedinice samostalno i u sudjelovanju s udarnim pomorskim snagama i jedinicama teritorijalne obrane mogu braniti našu akvatoriju i teritoriju ne samo na granici već i na otvorenom moru.

PITANJE: Kakva je suradnja jedinica Garnizona i osta-

lih činilaca općenarodne obrane: teritorijalne obrane, civilne zaštite?

LAPAJNE: To nije samo suradnja, to je obaveza prije svega, jer samo zajedničkim djelovanjem svih činilaca društvene samozaštite, odnosno općenarodne obrane možemo postići onaj najviši stepen borbene gotovosti. Na nekoliko zajedničkih vježbi pokazano je da možemo biti sigurni da će sudjelovanje u eventualnom ratu biti dobro. Pogotovu se to može reći ako se ima u vidu odziv građana u mjesnim zajednicama na čijem su se teritoriju vježbe izvodile.

PITANJE: Koliko su se vojnici saživjeli sa Šibenikom i u kojoj mjeri oni upoznaju grad i općinu?

LAPAJNE: Za to imaju izuzetno mnogo prilike. Šibenik je grad sa bogatom revolucionarnom tradicijom, a uz to nema jedinice koja se nije sprijateljila s nekom od organizacija udruženog rada ili nekom omladinskom organizacijom u školi ili mjesnoj zajednici. Vitrine u jedinicama su pune priznanja, pohvala i darova što su ih dobile za suradnju u slobodnim aktivnostima. Ogleda se ta suradnja u zajedničkom izvođenju omladinskih radnih akcija, razmjenom kulturno-zabavnih programa itd. Oni koji suraduju pronalaze forme koje im najbolje odgovaraju. Dovoljno je reći da su omladinske organizacije, za ovakvu suradnju dobivale najviša priznanja RK SSOH. Sve to utiče da vojnici i mornari iz ovog grada ponese lijepe dojmove, da ga zavoli i da mu se uvijek kad to može ponovno vraća.

Razgovor vodio: Milan RADOS

U susret Novoj godini

Zbog odraslih, Djed Mraz zaobilazi djecu

Šibenskoj je djeci izgleda preporučljivije vjerovati u čuda, nego u svoje odrasle sugrađane, među kojima su svakako i njihovi roditelji! Jer, čudo će se ipak dogoditi i ovih dana dječje radosti. Vjerujemo da će i ovogodišnji Djed Mraz obići svako dijete. No, to će biti samo privatni Djed Mraz, a onoga glavnog, velikog i zajedničkog ovaj put neće biti. U svom će putovanju zaobići šibensku djecu, zbog lošeg gostoljublja odraslih.

Sjećamo se još uvijek dobro, makar je prošla skoro godina dana, uzbuđenja koje je prošle godine izazvao onaj »veliki«, zajednički Djed Mraz, koji je pod parolom »svakome jednako«, obišao svako dijete u selu i gradu naše općine. Nije se, doduše, potpuno i realiziralo to »svakom jednako«, no to se uglavnom dogodilo zbog onih koji su htjeli biti »ekskluzivci«, pa su pored poklona koje je djeci radnika iz njihovih radnih organizacija (a o radnim organizacijama je riječ) pripremio onaj »zajednički« djeda, pripremili i svoje interne, i naravno, daleko luksuznije poklone. Već je gotovo rečeno, no nije zgoroga da naglasimo, da nisu potjerali s vrata i onoga koji je došao sa skromnim poklonima, kojima su se **određena** djeca i te kako veselila. No — svega toga je bilo i bit će, i nismo zapravo ni kanili ovom prilikom o tome govoriti. A da i taj »slučaj« spomenemo, na to nas je potakla pozadina svega onoga što se događalo oko prošlogodišnjeg Djeda Mraza, a što je uzrok da nam ove godine neće doći u Šibenik.

Iza čitave prošlogodišnje akcije »Dani dječje radosti« stajali su Sekretarijat za društvene službe općine i inicijator, Općinska konferencija Saveza društava »Naša djeca«. Sredstva su trebali osigurati neki SIZ-ovi (što su i učinili) i — organizacije udruženog rada, odnosno njihovi radni ljudi. U kolikom su postotku ti radni ljudi i roditelji — o tome zaista nije potrebno ni govoriti. Budući da se u akciju »ušlo« zadnji čas, sredstva nisu mogla biti osigurana unaprijed, međutim je desetak tisuća poklona bilo na vrijeme upakirano i podijeljeno djeci, uz obavezu odraslih da će troškove podmiriti do marta mjeseca, odnosno do donosenja završnog računa. Od 220 radnih organizacija do dana današnjeg samo se 80 odazvalo svojoj obavezi. Za sve ostale — kako onda tako i danas!

Djeca su darove primila, odrasli su se (čitaj: roditelji, ako ne trenutno, a onda potencijalni...) na obavezu oglasili, a sve bi se danas lijepo narodski moglo reći IZJEO VUK

MAGARCA! Ili — mirna Bosna. Treba li napominjati da su među dužnicima prema djeci ovoga grada ostali radni ljudi svih velikih radnih organizacija (osim TLM-a »Boris Kidrič«), te da su u Remontnom zavodu »Velimir Škorpić«, u »Lavčeviću« ili »Solarisu« imali novaca da djeci osiguraju i samo svoga, internog Djeda Mraza (a ni onoga zajedničkog siromaha, kako rekospo, nisu potjerali s vrata), a da do dana današnjeg nisu podmirili dugovanje, odnosno sredstva na koja su se obavezali?! Tim je načinom prošlogodišnja akcija dospjela u deficit od 50 starih milijuna! E, pa djeco, ako se učite na primjerima starijih, onda ste ovaj put imali priliku naučiti nekoliko zaista vrijednih. Jedan se zove Gaženje riječi, drugi se zove Nepoštenje, treći Nekorektan odnos. Nije ni loše za početak. Elem, onoga velikoga, zajedničkog Djeda Mraza ove nam godine nema.

IPAK...

Ipak, i na sreću i radost makar onih najmlađih, predškolaca, i to uglavnom onih koji nisu obuhvaćeni dječjim vrtićima, postoji u ovom gradu i Općinska konferencija Saveza društava »Naša djeca«, koja ne može Dan dječje radosti dočekati skrštenih ruku. Uz pomoć nekih SIZ-ova te uz pomoć OK SSRN i Općinskog sindikalnog vijeća, koja nipošto ne bi smjela izostati, »naručeno« je od Djeda Mraza da šibenskim mališanima na poklon donese igraonice i igrotke. Riječ je o dva oblika društvene brige o djeci predškolskog uzrasta, koji za sada postoje samo u Zagrebu. U prostorijama Gradske biblioteke otvorit će se nam igraonica u kojoj će se djeca uz prisustvo svojih roditelja moći igrati velikim brojem igraćaka, a moći će i gledati mali kino i kazalište lutaka »Kvak«. U igrotci će, pak, moći posuditi igračku po vlastitom izboru, igrati se s njom kod kuće, i vratiti je poslije nekog vremena natrag. No, o tom poklonu koji će Djed Mraz ove godine donijeti najmlađim šibenčanima, drugom prilikom više.

A što se tiče one djece koja nisu obuhvaćena vrtićima jednostavno zato što ih tamo gdje oni žive nema, što se, dakle, tiče djece sa sela, oni će ove godine, po starim prošlogodišnjim navikama, crvenih nosića i ručica željno iščekivati Djeda po svojim seoskim putima i oputinama, kao i uvijek do sada, izlaziti mu daleko u susret. Uzalud, dakako.

Jordanka GRUBAČ

Turizam i oko njega

Kakva korist od preporuka

Ovih je dana na različitim skupovima bilo dosta riječi o ostvarivanju Društvenog plana općine u protekle tri godine planskog razdoblja. Posebno je, uz ostale djelatnosti, razmotren položaj turističke privrede kao jedne od perspektiva u budućem razvoju šibenskog kraja. Istaknuto je tom prilikom kako je turistički promet, zahvaljujući u prvom redu izuzetnim ovogodišnjim rezultatima, ostvario u spomenutom trogodišnjem razdoblju stopu rasta od 7,5 posto, što je za 0,7 posto iznad planskih okvira. I to bi, svakako, trebao biti zadovoljavajući i ohrabrujući podatak.

I bio bi, da nam prije neki dan nije u ruke dospjela gotovo 17 mjeseci stara Preporuka o unapređenju turističke privrede, koja nosi datum 19. rujna 1977. godine, i koju je Izvršno vijeće skupštine općine Šibenik namijenilo svim »organizacijama udruženog rada, drugim samoupravnim organizacijama i zajednicama iz oblasti turističke privrede i drugim organizacijama koje su svojim poslovanjem vezane uz turističku djelatnost ovog kraja, a u cilju bolje organiziranosti, stabilizacije poslovanja, povećanja konkurentne sposobnosti...«

Na trinaest gusto kucanih stranica ove Preporuke naznačene su detaljno sve mjere i akcije, prijeko potrebne za unapređenje turističke privrede, počevši od načina udruživanja rada i sredstava u turizmu, preko kvalitete i asortimana usluga, politike cijena, propagandno-turističke djelatnosti, organiziranja izleta i kulturno-zabavnog života, pa do mjera zaštite prirodnih ljepota ovog kraja i uopće čovjekove okoline. Ne možemo se, međutim, otići dojmima da su mnogi kojima je ova Preporuka namijenjena i uručena, ostali gluhi na sve ono što je njome zacrtano. Ili su je po

dobro poznatom i često »primjenjivanom« običaju, uredno pohranili u ladice svojih pisanih stolova i ostavili njezino proučavanje za neka »pogodnija« i »mirnija« vremena. Jer, čitajući danas ovu Preporuku (donesenu, ne zaboravimo polovicom prošlog ljeta) nalazimo u njoj niz postavki koje ni do danas nisu primijenjene. Pa, ako i preskočimo ovom prilikom pitanje udruživanja, u kojem smo upravo u proteklih 12 mjeseci napravili niz propusta (korak naprijed je formiranje RO »Ugostiteljstvo« u sklopu novog SOUR-a »Šibenka«), a ono ne možemo ne zabilježiti kako ni do danas nisu odgovarajućim samoupravnim sporazumima regulirani normativi, cijene i kategorije u objektima privatnog ugostiteljstva, kako tek mali broj privatnih ugostiteljskih radnji ima u toku sezone »turistički menu« ili knjigu žalbe, kako još uvijek ništa nije učinjeno na boljoj organizaciji izleta i kontroli privatnih brodara i samozvanih organizatora izleta, kako između kulturnih institucija i turističkih poduzeća još uvijek nije postignut nikakav dogovor o sadržajnijem i bolje organiziranom kulturno - zabavnom životu za posjetioce, itd... itd...

Od nabravanja nikakve koristi. Kao što je nema i neće biti niti od ovakvih preporuka i sličnih dokumenata ako oni budu tek »izvršena forma«, a ne podloga jedne sveobuhvatne i organizirane akcije.

Jer, ne zaboravimo, ovogodišnje uspješno turističko ljeto može se i ne mora ponoviti, ovisno o budućim kretanjima na svjetskom turističkom tržištu. Možemo li postići da vlastitom turističkom ponudom osiguramo stalno uspješne sezone, bez obzira na »vanjske« činioce? Dosadašnjim odnosom i načinom rada, svakako, ne.

Ž. PODRUG

SPROVOĐENJE ZU...a

Ravnodušnost će se osvetiti

Krajem godine ističe posljednji rok u kome radne organizacije moraju uskladiti život i propise sa Zakonom o udruženom radu.

Na osnovi saznanja u Komisiji Skupštine SFRJ, koja je zadužena da brine o sprovođenju »malog ustava« — ne bi se moglo reći da u ovom trenutku postoji pretjerana aktivnost da se odgovori zakonskim obvezama. Ova bi se ravnodušnost, na kraju, mogla osvetiti i kao bumerang odraziti na ukupno poslovanje kolektiva.

Dokumenti kojima je preciziran dohodak i raspodjela osobnog dohotka morali su biti završeni u siječnju ove godine. Ko'ektivni su u obvezu uglavnom izvršili, ali, kako se ocjenjuje, nije učinien dodatan napor da se oni u ovom periodu dalje usavršavaju što se najbolje može vidjeti na još prisutnim primjerima uravnilovke. Karakteristika tog posla bila je uglavnom da je otkončan na brzinu, da se pred kolektive izlazilo u »minutu do dvanaest«, uz tvrdnju da je, navodno, bolje prihvatiti i loš sporazum nego nikakav. Često su sporazumi rađeni u uskim krugovima, tako da radnici praktično nisu znali što se u njima nalazi.

Mnogi odnosi zadržali su stara i prevladana rješenja, a izgleda da se malo radi na tome da se prilagode ruhu Zakona o udruženom radu.

Sprovođenje Zakona o udruženom radu zahtijeva daljnje produbljavanje da ih rješenja, potrebu da se nekim pitanjima priđe potpunije, sa jednom dugoročnom perspektivom.

Do kraja godine sve radne organizacije očekuje nastavak započetog posla. To je rok do koga svi subjekti udruženog rada moraju uskladiti organizaciju i samoupravne akte sa »radničkim ustavom« i da te promjene zavedu u sudu. Takvim tumačenjem konačno su raspršene sve dileme oko toga da zakonska obveza ne »kachi« sve radne organizacije — one koje misle da su im dokumenti u skladu sa Zakonom o udruženom radu. Po pečat privrednog suda morat će otići sve radne organizacije.

Za one koji su dobro obavili posao neće biti mnogo problema. Ostale, pak, očekuje izuzetno krupan zadatak. Jer, privredni sudovi nikome ne gledaju »kroz prste«. Ponašati se u skladu sa Zakonom o udruženom radu, uskladiti veliki broj dokumenata, sigurno je, ne može se preko noći.

Bit će ovo prilika za sve radne organizacije da ponovno »pretresu« sva rješenja. Ovo pogotovo kada se zna da neka ključna opredjeljenja — raspodjela prema radu, dohodovni odnosi i međusobni odnosi osnovnih organizacija — nisu »pogođena« na način predviđen Zakonom o udruženom radu. Miodrag DUNĐEROVIĆ

Prošli su tjedan u našem gradu boravili DJON JANG IL ataše za kulturu ambasade DNR Koreje u Beogradu i HAN JANG GUT suradnik ambasade. U razgovorima koji su vođeni u Centru za kulturu odnosno Festivalu djeteta utvrđeno je, da na idućem, 19. JFD nastupi najbolji dječji muzičko-plesni ansambl iz te prijateljske, nesvrstane zemlje. Službena odluka o tome stigla je prije nekoliko dana i iz Pjong Jonga. Program u kojem će nastupiti oko sto djevojčica i dječčaka ujedno je i prvi odabrani inozemni program za idući Festival. Njegov izbor slijedi intencije u kojima se Festivalsko vijeće stalno, a pogotovo u idućoj, Međunarodnoj godini djeteta, orijentira sve više na zemlje nesvrstanog svijeta.

Povodom spomenutih razgovora, krajem prošlog tjedna u kinematografu »20. APRILA« prikazan je film o dječjem muzičkom ansamblu, koji je svojim nastupima obišao mnoge krajeve svijeta,

J. GRUBAČ

Mladi Korejci na JFD

Tjedni komentar

GLASANJE

SLUČAJ koji bismo htjeli komentirati ovog tjedna dogodio se na posljednjoj sjednici Vijeća udruženog rada Općinske skupštine. Odbornici Vijeća sastali su se kao i uvijek prije da bi raspravili o određenoj problematici koja je bila na dnevnom redu, te da bi donijeli konkretne odluke. Rad sjednice ne bi ni po čemu bio posebno zanimljiv da se o jednoj od točaka dnevnog reda nije nakon, ne baš prevelike i bučne rasprave, glasalo šest puta.

Što se zapravo dogodilo?

Raspravljalo se o sredstvima za zadovoljavanje zajedničkih potreba u općini, odnosno (da bi bilo što jasnije) o sredstvima koja su bila potrebna da bi SIZ-ovi u idućoj godini normalno radili. Izjašnjavalo se samoupravnim sporazumima svakog od 11 SIZ-ova u općini. Nakon uvodnih napomena predsjednika Vijeća i obrazloženja, ukoliko su bila potrebna, odbornici su se izjašnjavali.

Sporni je trenutak nastupio kada se trebalo izjasniti o povećanju stope SIZ-a za zdravstvenu zaštitu poljoprivrednika. Pored prijedloga Skupštine spomenutog SIZ-a odbornicima su bila predložena mišljenja Izvršnog vijeća, koje je smatralo da stopu ne treba povećati i mišljenje izvršnih tijela društveno-političkih organizacija koja su podržala povećanje stope. Nakon što su odbornici čuli oba prijedloga (obrazloženja) prišlo se izjašnjavanju. Već prvo glasanje pokazalo je da nešto nije u redu. Nije se mogao usvojiti ni jedan prijedlog. Počele su padati primjedbe i upadice. Primjerice: o čijem se prijedlogu najprije glasa, je su li dva oprečna mišljenja — samo mišljenja ili su i prijedlozi, je li Skupština SIZ-a u ovom slučaju četvrto vijeće? . . . itd, pa sve do pitanja tko postupa ustavno, a tko ne?

Na kraju, nakon još jednog — ponovnog obrazloženja i šestog glasanja svima je bilo jasno za što se glasa, a pogotovu kako će glasati. Da i to spomenemo (mada to nije bitno za ovaj napis) usvojen je prijedlog o povećanju stope SIZ-a za zdravstvenu zaštitu poljoprivrednika.

Riječ je o nečem sasvim drugom!

Moglo bi se iz svega ovoga zaključiti mnogo što, no osnovno je jedno — pluralizam samoupravnih interesa iskazan je upravo onako kako se o njemu govorilo u proteklom periodu, a urađeno je upravo onako kako se o pluralizmu samoupravnih interesa govori u Rezoluciji X kongresa SKJ. Bilo je jasno da svi odbornici, koji su tog dana sudjelovali u radu Vijeća udruženog rada, nisu jednako mislili, u čemu nema ničeg spornog ili neobičnog. Borba mišljenja i različitih interesa, međutim, nije spriječila odbornike da donesu odluku. Jer nakon argumenata, koje su iznijeli predstavnici SIZ-a, nakon, rekli bismo diplomatskim jezikom, razmjene misli donesena je odluka. Bila je to, dakle, najkonkretnija potvrda onoga što stoji u osnovnim dokumentima na čemu se temelji naš samoupravni socijalistički sistem.

Još bi samo trebalo reći koju riječ o tome kako je i ovom prilikom došla do izražaja demokratskičnost u donošenju odluka. Dakako da nije riječ o sukobu dvaju različitih interesa, bar ne u smislu sukoba interesa vladine stranke i opozicije kao u zapadnim kapitalističkim sistemima, već različita mišljenja koja su jasno i nedvosmisleno iznesena. I uz to svi su mogli, i jesu, rekli ono što misle, a odbornici su uvijek dobili odgovore na pitanja koja su postavljali.

M. RADOŠ

Porez na automobile

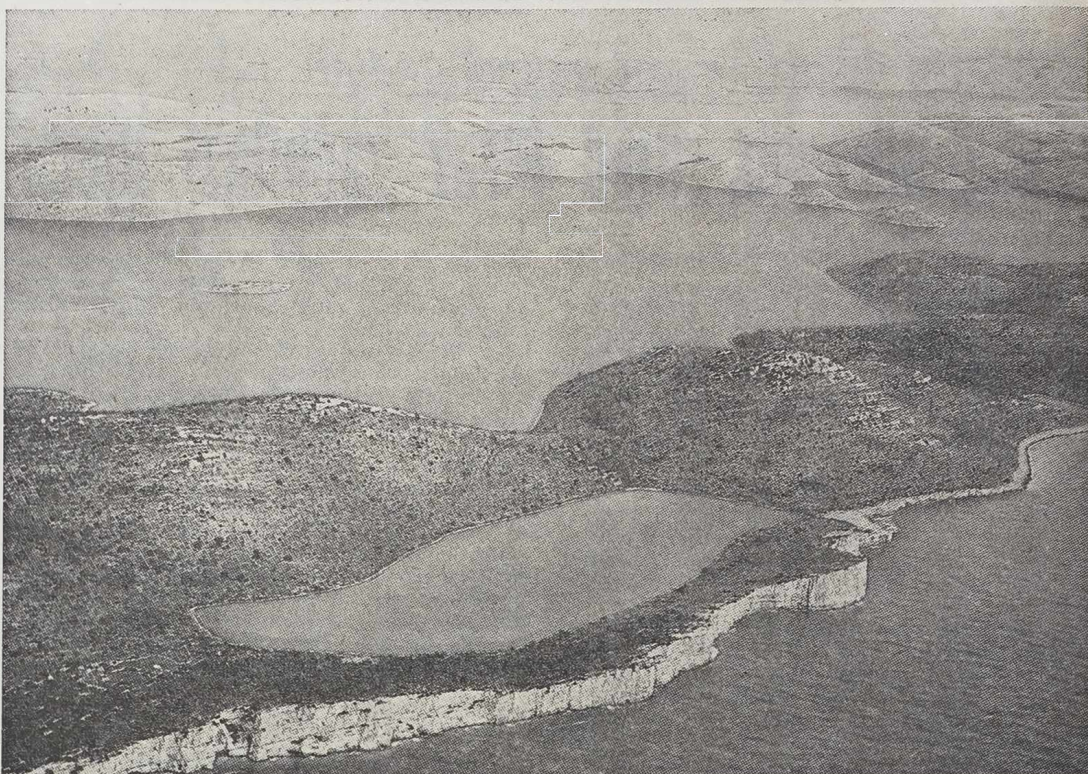
Šibenčani su kupovinom novih i starih automobila ove godine platili nekoliko desetaka milijuna dinara poreza. Od toga je veći dio poreza na promet novih automobila. I to ne samo zato jer se nova vozila više kupuju. Naime, kupovinom novog vozila kupac osim posebnog (republičkog i općinskog) plaća i osnovni porez kojega su kupci starih automobila oslobođeni. Poseban porez i za stara i za nova vozila isti je: 7 posto od utvrđene cijene ili cijene u ugovoru (ako je ova veća od vrijednosti koja se može ustanoviti) odnosno u fakturi o nabavi ovog vozila. Za nova vozila domaće proizvodnje os-

novni porez je 8 posto do 70 tisuća dinara vrijednosti automobila, 14 posto je ako se cijena automobila kreće od 70 do 150 tisuća, a više od 150 tisuća iznosi 65 posto.

Za vozila strane proizvodnje do 50 tisuća vrijednosti osnovni porez je 10 tisuća kao i za vozila te cijene, s tim što se porezu onda zbraja iznos koji prelazi 50 tisuća.

Treba istaknuti, jer mnogi kupci to ne znaju, da im se, ako prekorače rok od 15 dana (koji teče od dana izdavanja fakture o nabavi vozila), porez naplaćuje u povećanom iznosu za 20 posto.

R. T.

Panorama Kornata

Drugi o nama

Prosula se vreća zlatnika

ПОЛИТИКА

Pod ovim naslovom beogradski dnevni list »Politika« donosi u jednom od posljednjih brojeva članak svog novinara Radovana Kovačevića, na temu: »Kornati (konačno) pod zaštitom zakona«.

Pišući o tome kako će Kornati uskoro postati nacionalni park i da će tu najveću skupinu otoka, otočića i grebena na Jadranu uskoro zaštititi moć zakona, Kovačević naglašava kako treba učiniti sve da se »nekadašnje carstvo ribara i izvorište legendi zaštititi od grubih nasrta ant civilizacije«.

»Postoji narodna priča«, ističe Kovačević »u stara vremena bežao neki lopov čarobnjak, noseći, naravno, čarobnu vreću koja mu se popela i prospe, i tako su nastali Kornati... I stvarno kao da se netko igrao, razbacujući ih, šarajući po moru najljepši vez...«

Iza podnaslova »Na koga je mislio Jure Bilić«, »Politika« dalje piše:

»U životu, uz Kornate, ima različitih čarobnjaka, dakako, sasvim različitih od onog sa vrećom. Za tren oka, preko noći, gotovo na svim ostrvima nikle su kuće, betonski »kašuni« (kutije) u najljepšim zalivima i uvalama...

...Invazija — to je najčešća reč koju pominju društveno-politički radnici Zadra, Biograda i Šibenika, kada je reč o Kornatima. I to invazija potpuno nekontrolirana, neorganizovana...

...Računa se da samo u jednom danu, prosečno, na arhipelag stigne više od 100.000 izletnika. Dovoze ih mahom privatni brodari, koji imaju uredne dozvole da primaju putnike, ali oni, gotovo svi, na svojim brodovima organizuju i »piknike«, gozbe za sve koji žele da plate. Na njih je, pored ostalog, mislio Jure Bilić, predsjednik Sabora SRH, govoreći o nekim realnim opasnostima za socijalnu stabilnost i izvoru političkih problema. »Ako neko zarađuje dnevno i po 35.000 dinara (naravno novih), iz-

računajte jesu li u nas mogućij milijarder. Ili drugi primjer: deset godina smo se mučili da Kornate proglasi nacionalnim parkom, a tamo je sagrađeno pedesetak kuća i neke su iznajmljene na 35 godina.«

U nastavku članka dopisnik »Politike« navodi mišljenje nekolicine šibenskih općinskih rukovodilaca o pitanju Kornata.

Mladen Radić, predsjednik Općinske konferencije SSRNH tako kaže: »Nad Kornatima su se nadvili crni oblaci. Prijeko je potrebna hitna društvena akcija, jer, ako se ovako nastavi, više nećemo imati što zaštititi. Dolazi republički zakon na osnovi kojeg Kornati dobivaju status nacionalnog parka. Na nama je sada da taj zakon provedemo. Mi to jednostavno moramo učiniti...«

Jakov Pažanin, sekretar Op-

ćinskog sekretarijata za građevinarstvo i urbanizam, dodaje: »Više nema oklijevanja. Kroz desetak dana stići će nam prostorni plan Kornata. Zakon očekujemo u siječnju ove godine. Sve ono što se bez dozvole i bez ikakve logike našlo na arhipelagu mora biti porušeno.«

Ovakvo mišljenje dijeli i Petar Zjačić, predsjednik Izvršnog vijeća Općinske skupštine koji smatra da »dileme više ne smije biti«, te da su »stvoren svi uvjeti za konačno pretvaranje Kornata u nacionalni park, koji će imati svoju upravu i sve potrebne službe...«

Završavajući svoj članak, Radovan Kovačević ističe: »Nacionalni parkovi su deo identiteta svake zemlje, njena legitimacija — čulji smo često u Šibeniku i Zadru. Kad je o Kornatima reč, eto prilike da se sutra popravre današnje greške i nedar.«

Priredila: Ž. PODRUG

VIJESTI IZ TEF-a

ORGANIZIRAN
OOUR TRANSPORT

Radni ljudi nekadašnjeg Sektora Špedicija, koji je do sada bio u sastavu OOUR-a Održavanje, referendumom su jednoglasno izglasali osnivanje nove Osnovne organizacije udruženog rada, pod nazivom Transport.

Kako je analizom utvrđeno postojali su svi zakonski uvjeti kao i uvjeti efikasnijeg poslovanja koji su omogućavali ovakvo organiziranje nove osnovne organizacije. Time je u TEF-u učinjen još jedan kvalitetan napredak u skladu sa Zakonom o udruženom radu i samoupravnim transformiranjem. OOUR Transport organizirat će i obavljati prijevoz sirovina i gotovih proizvoda, kao i ostale transportne usluge. U njegovu djelatnost ulazi i održavanje vlastitih vozila.

Time se očekuje kvalitetnije organiziranje prijevoza u TEF-u, a radnim ljudima OOUR-a Transport ovakvo organiziranje donosi uvid u vlastiti doprinos u stjecanju i raspoređivanju dohotka radne organizacije. OOUR Transport brojiti će osamdeset radnika.

SEMINAR TVORNIČKE
KONFERENCIJE SKH

Na prijedlog osnovnih organizacija Saveza socijalističke omladine, dvadeset omladinskih aktivista odnedavno pohađaju seminar Tvorničke konferencije SKH, pripremajući se time

za primanje u članstvo SK. Treća generacija polaznika pohađat će seminar dva mjeseca i u to vrijeme bit će obrađeno sedam tema koje će pridonijeti ideološko-političkom osposobljavanju omladinskih aktivista. Predavači su istaknuti društveno-politički radnici TEF-a.

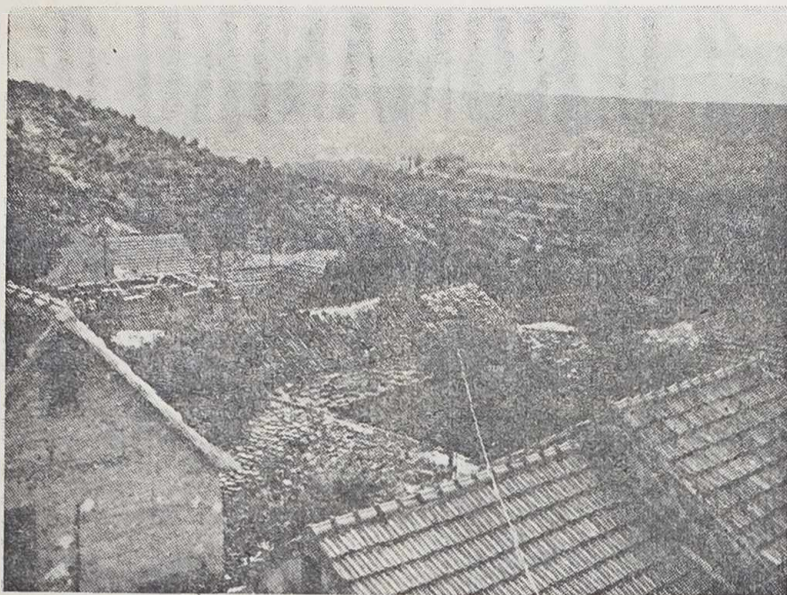
DRVA ZA OGRJEV
I ZIMNICA

I ove godine sindikalna organizacija TEF-a opskrblila je zainteresirane radnike drvom za ogrjev i zimnicom. Nabavljeno je i već podijeljeno 1200 metara kubičnih drva za ogrjev, od Sumsko-industrijskog poduzeća »Grmeč« iz Bosanskog Grahova. Radnici su kubični metar drva s prijevozom plaćali 395 dinara. Opskrba zimnicom i ove godine također je aktualna. Sa poljoprivredno-industrijskim kombinatom »Ilova« iz Daruvara ugovoren je otkup 120 tona krumpira, 10 tona crvenog luka i 10 tona graha.

Također su sa mljekarskom industrijom »Zdenka« — Veliki Zdenci, ugovorene probne količine kvalitetnih sireva. Osim navedenih namirnica nabavljene su stanovite količine kiselog povrća i konzerviranih sardina.

Cijene ovim namirnicama niže su nego u maloprodaji, a radnici kupljene količine otplaćuju u određenim mjesečnim obrocima.

Do sada pristigle količine gotovo su rasprodane. R. TEDLING

Krovovi Dubravica

Iz Dubravica

Cesta-pitanje bez odgovora

Na javnom skupu mještana još 1972. godine izglasan je samodoprinos od 3 posto po zaposlenome (u što su bili uključeni i umirovljenici) i ponuđena je kompletna pomoć u ljudstvu za rekonstrukciju i asfaltiranje ceste od Dubravica do Skradina. Uz suglasnost Skupštine općine Šibenik radovi su trebali početi još prije tri godine, tj. neposredno nakon što su prikupljena sredstva. Odogođeni su iz »nejasnih« razloga. Prošle godine mještani su samoinicijativno prišli rekonstrukciji (proširenju) opasnih (!) dionica puta da bi barem djelomično »spasili« sredstva prikupljanja samodoprinosom. Međutim, tad su se javili pretpostavljeni i zabranili daljnje radove s obrazloženjem da će se uskoro početi kompletnom rekonstrukcijom ceste. Potom je poduzeće »Plan« iz Šibenika izvršilo i cjelokupnu foto-dokumentaciju i radovi su navodno trebali početi. Ponovno su odogođeni iz istih razloga: nema dovoljno sredstava...

Međutim, nije se odustalo od namjere.

— Mi nismo pasivan kraj, ali ako se situacija ne promijeni na putu smo da to postanemo. Osim toga poljoprivredni proizvodi ove regije dobrim dijelom opskrbljuju upravo šibensku tržnicu, a za to je potrebno omogućiti bolju vezu s gradom. Prema tome cesta postaje nužnost... a samim time

bi se otvorile mogućnosti i razvoja turizma, jer bi to bio i najkraći put od Šibenika do Visovca i Roškog slapa... rekao nam je drug Grozdanić, predsjednik Mjesne zajednice.

Upornost je ovoga puta uradila plodom. Na nedavnom razgovoru s predsjednikom Općine Šibenik pronađeno je nekakvo kompromisno rješenje i radovi na rekonstrukciji ceste konačno će početi za što je osigurano oko 200 milijuna starih dinara.

Pitanje ceste bi možda manje bilo alarmantno da ne povlači za sobom logički i nemogućnost uvođenja novih i opstanka postojećih autobusnih linija. Inzistiralo se na uvođenju redovnog putničkog autobusa (osim onih radničkih), koji su i vremenski i protstorno neprikladni onima koji se nekim drugim poslom upute u grad. I tu su se uložili veliki naponi, tuži se Grozdanić — ali nakon višeputnih pokušaja sa šibenskim »Autotransportom« stvari se nisu bitno izmijenile osim obećanja da će biti kad se popravi cesta.

I tako se krug zatvara, a pitanje i dalje ostaje otvoreno.

Posebice dugo se »ratovalo« oko uvođenja dačkog autobusa. Danas je to pitanje relativno riješeno ali zbog nereditovitosti autobusa učenici su i da je prisiljeni putovati radničkim autobusima.

R. VUKOVIĆ

Turizam - šansa Prvićana

Ova sezona je za Prvić Luku u turističkom pogledu bila rekordna. Ostvareno je najviše posjeta i noćenja otkako je posredstvom Turističkog društva pokrenut organizirani turizam u kućnoj radinosti. Upornim radom i zalaganjem turističkih radnika stvorena je i određena klijentela na koju se uvijek može računati, a svake godine je i sve više onih koji otkrivaju ljepote ovog mjesta. Međutim, u daljnjim planiranjima mora se uzeti u obzir da je broj privatnih postelja ograničen. Mjesna zajednica i Turističko društvo nemaju sredstava za financiranje izgradnje jednog turističkog objekta koji bi mogao zadovoljiti potrebe sve brojnijih gostiju. Nameće se potreba oslanjanja na širu društvenu zajednicu, odnosno na turističku privredu općine. Nezainteresiranih ne bi smjelo biti.

Još su u urbanističkom planu otoka Prvića, koji je izrađen prije desetak godina, ucertana područja za tzv. visokomercijalni turizam. Znači da je težnji za takvo nešto bilo i prije. Težnje same po sebi ne moraju predstavljati put ka ostvarenju nečega, u ovom slučaju turističkog razvitka, ako nema konkretnih uvjeta i za to zainteresirane turističke privrede. A uvjeta ima. Počevši od čistoće mora, lijepih boro-

viš šumica i blage klime, pa do prekrasnih okolnih otoka i njihove nedirnute prirode. Tu možemo ubrojiti i zaštićenost uvale od vjetrova i mora. Nadasve je značajna blizina kopna koja može jamčiti kvalitetu opskrbe i veza što je za turizam najvažnije. Sagledavajući ove uvjete može se doći i do konkretnih tipova turizma koji bi ovdje bili najprimjereniji. To svakako nije gradnja grandioznih hotela, već u prvom redu podizanje ekonomičnih objekata koji će se moći oslanjati i na kućnu radinost te je i poticati. Uz te hotele srednje veličine postoje i mogućnosti razvoja nautičkog turizma, pa čak i nudizma koji bi ljepote okolnih otoka i otočića maksimalno iskoristili. O korisnosti ovih planova ne treba ni diskutirati. Imala bi koristi šibenska općina, a pogotovo malo mjesto kao što je Prvić Luka.

Zapošljavanjem određenog broja radnika iz tog mjesta (a i iz drugih okolnih mjesta) trebalo bi se smanjiti, a zatim i zaustaviti iseljavanje koje je uzelo velikog maha. Uz zapošljavanje ugostiteljskih radnika moguće je animiranje drugih djelatnosti vezanih uz turizam što povlači za sobom opći razvoj mjesta. Poslije zatvaranja tvornice ribljih konzervi u Prvić Luci turizam je, izgleda, ostao jedina šansa Prvićana. Či-

njenica je da oni sami ne mogu mnogo napraviti. Kod njih je prisutna želja i postoje uvjeti.

To bi trebao biti put svih malih mjesta, a posebno mjesta šibenskog arhipelaga, kojima se nameće alternativa ili polako životariti pa izumrijeti ili krenuti u turističke vode koje nose progres. Intencija u našem društvu je da se podižu mali i srednji pogoni u mjestima podložnim iseljavanju, ne samo radi ekonomske koristi već i radi toga da se sačuva stanovništvo i da mu se pruže barem minimalni uvjeti za rad. Turistička privreda bi za to trebala imati sluha. Ako ni zbog čega, onda radi vlastite koristi.

Neven ŠANTIĆ

Zašto u Tribunju nema crnog kruha

U Tribunju već nekoliko godina nema crnog kruha niti za lijek. Izgleda da naši mještani nemaju pravo na crni kruh, odnosno na one vrste kruha koje potrošači žele. Intervenerali smo u nekoliko navrata, kumili i molili direktora poduzeća »Kranka« iz Šibenika, koji je naš jedini opskrbljivač kruhom, kao i preko nadležnih organa u općini, ali sve je uzalud. Više ne znamo kome se obratiti. Naši potrošači primorani su jesti skupi specijalni kruh i polubijel čija kvaliteta nije dobra. Znamo da je crni kruh zdraviji od bijeloga, a nije za potcjenjivanje ni njegova niža cijena, pa se nadamo da će jednog dana i u Tribunju stići kvalitetan crni kruh.

I. P.

Dio panorame Prvić Šepurine

RAZGOVOR O MJESNOJ ZAJEDNICI JEZERA

Između čekića i nakovnja

Mjesna je vlast naprosto razapeta između zahtjeva i potreba mještana i propisa i traženja ne uvijek prikladnih sistematskih rješenja. Sve prisutne teškoće usporavaju ili se nepovoljno odražavaju na život u mjestu, čuli smo u Jezerima, mjestu ribarskom i mornarskom na Murteru, pa smo za razgovor zamolili Rina RASTU, predsjednika Mjesne zajednice.

— U nas su sve funkcije volonterske i na taj se način, s više ili manje uspjeha rješavaju, ili ne rješavaju, tekuća pitanja — problemi, zajednički ili individualni. Trudimo se da udovoljimo sve većim zahtjevima općinskih institucija, službe društvenog knjigovodstva, raznim inspekcijama i dr. Mi nemamo profesionalca administrativca. Kako i čime ga platiti? To je nužno i hitno riješiti, jer bi pravodobno reagiranje na zahtjeve mještana, i suradnja s općinom tekla lakše, ekspeditivnije i efikasnije. To zaista može samo profesionalac. Volontera se niti ne može tereti s tolikim odgovornostima.

Jedna od brojnih teškoća (i najveća) nedostatak je i minimalnih novčanih sredstava. O-

no malo što prikupimo od komunalija i iznajmljenih prostorija nije dovoljno za osnovnu funkcioniranje, a kamoli za plaćanje profesionalca. Prisiljeni smo tražiti pomoć iz općinskog budžeta za pokriće osnovnih djelatnosti Mjesne zajednice. O tome razmišljamo i tražimo rješenje. Čini mi se da će i kadrovski biti vrlo teško popuniti ovo mjesto.

— U ljetnim mjesecima neredovito smo opskrbljeni vodom. Bez vode smo i 12 sati dnevno. Želim naglasiti, da su mještani Jezera, osobito revoltirani, jer su u akciji rješavanja problema vodoopskrbe Šibenik — Vodice — Murter, jedini ispunili zadanu obavezu! A, kako nemamo većih potrošača vode, bilo bi logično da barem domaćinstva toliko ne oskudijevaju! Ovako ispada da čovjek tuče vlastita savjestnost! Česti su naši protesti nadležnima, ali po običaju na jedno uho uđe a na drugo

izide. Nelogična su opravdanja da neki hoteli moraju biti opskrbljeni. To se našeg čovjeka ne tiče. I on ima svog gosta i želi da bude zadovoljan...

Nije mnogo bolja situacija ni s opskrbom električnom energijom. I, što dalje, to gore...

— Nismo još dovoljno jaki da podignemo veći ugostiteljski objekat, što je osnovna kočnica intenzivnijem razvitku turizma i zapošljavanju većeg broja mještana. Ipak s oko 220 postelja u kućnoj radinosti i s još toliko kapaciteta u jednom dječjem odmaralištu ostvareno je ove sezone oko 22.000 noćenja. Svakako, s obzirom na suvremeno opremljene i nove obiteljske kuće, kućna bi radinost mogla postići mnogo više.

Ovdje bih dodao da smo još dosta daleko od opskrbe suvremenom trgovinom u mjestu.

— Zadnje tri godine zaokup-

ljeni smo izgradnjom obale, koju nam naši pradjedovi, ni djedovi nisu ostavili. Na ovom smo se objektu mnogo angažirali, ali ne radi toga da se hvalimo s modernom obalom, već radi njene funkcionalnosti, praktičnosti sadržaja koje treba što prije valorizirati. Mi smo najprimorskije mjesto šibenskog područja. Naša egzistencija vezana je, gotovo u potpunosti, za more, pa je logično da se u našim razvojnim nastojanjima orijentiramo na njegove blagodati. Vraćanje dijela sredstava uloženi u izgradnju obale postići ćemo naknadama za prihvati i osnovnu opskrbu plovni objekata, domaćih i stranih, kojih je iz godine u godinu sve više. Već danas na našoj rivi plovilo se može opskrbiti tekućom vodom, a doskora će se moći priključiti u električnu mrežu (vodovodne cijevi i električni kablovi položeni su duž obale). Nismo još ni izdaleka pripravnici za marinu, a ne

bih tvrdio da u skoroj budućnosti imamo takvih ambicija, ali ovo što je učinjeno, što imamo danas, vrijedno je i opravdava sva dosadašnja ulaganja.

— Ovo kazivanje bilo bi manjkavo kad ne bih spomenuo kroničnu neredovitost autobusnih veza sa Šibenikom. Mi smo, nekako, po strani, pa se ponekom vozaču jednostavno ne vozi u Jezera (iako imamo najbolju asfaltnu cestu). Naši ljudi ne prihvaćaju opravdanja (da je autobus prekracan, da kasni zbog tog i tog razloga, ili uopće ne dođe). A, i zašto bi?! Vezani su na njega kao i ostali.

— Problema je još svakako mnogo. Nismo uvijek suglasni s dozvolama za izgradnju, suviše su spora reagiranja, ili šutimo na svojeglave adaptacije, dogradnje, na gruba narušavanja javnih površina, starina, na devastaciju nekih vrijednosti, itd. Dosta smo nemarni prema stihijnosti u izgradnji groblja, premalo činimo na razvijanju kulturno-prosvjetnih sadržaja u mjestu, koji nam daleko zaostaju za ekonomskom moći, standardom, itd.

Josip TOMIN

O prvom prigodnom poštanskom pečatu u Šibeniku

Osnivanjem podružnice Filatelističkog saveza Hrvatske (FSH) u Šibeniku, do kojega je došlo početkom 1949. godine, filatelistički život u gradu dobio je pun zamah. Filatelisti i ljubitelji ove korisne zabave našli su se na okupu, čvrsto organizirani i s jasno postavljenim ciljevima i zadacima. Još iste godine tadašnji veoma agilni tajnik ove podružnice Petar Matković, uputio je preko FSH prijedlog da se u 1950. godini povodom održavanja Jadranske jedriličarske regate izda poseban niz, ili barem jedna prigodna marka. Budući da ovaj prijedlog nije naišao na razumijevanje, pokrenuta je inicijativa, da se istim povodom izrade prigodni pečati, koji bi se koristili u lukama na putu ove regate. Nakon mnogo nastojanja, postignut je zadovoljavajući uspjeh: Ministarstvo pošta FNRJ svojim rješenjem br. 9182 od 13. travnja 1950. odobrilo je izradu i upotrebu prigodnih poštanskih pečata u Splitu, Šibeniku i Visu povodom održavanja Jadranske regate i to u vremenu

od 6. do 16. srpnja 1950. godine.

Pečat koji je bio u upotrebi na pošti Šibenik, bio je izrađen u obliku dviju koncentričnih kružnica. Između kružnica nalazio se natpis »Jadranska regata Šibenik«, a unutar manje kružnice je crtež nekoliko jedrila sa razvijenim jedrima i nepokretnim datumom »6. — 16. VII 1950.«. Pečat je metalni, a promjer mu je iznosio 32 mm. Izradio ga je Franjo Hrs, graver poduzeća »Ognjen Prica« iz Zagreba.

Pečat se upotrebljavao za vrijeme trajanja regate i njime su bile pečaćene sve pismovne pošiljke otpremene u tom periodu iz pošte Šibenik. Veliki broj filatelista iz cijele Jugoslavije zanimao se za ovaj pečat, pa je filatelistička podružnica u Šibeniku svima, koji su to željeli, osigurala njegov otisak na pismu ili dopisnici. Ova akcija bila je i prva veća filatelistička akcija mlade podružnice u Šibeniku.

Č. DŽELALIJA

S „NIK-om“ U ROMANIKU ili: da li je važnije ruho grada ili građana

Jednom je netko zgodno rekao da, doduše, nemamo robnu kuću, ali da zato imamo Kalelargu sa istom funkcijom. A ovih se dana ta njeva funkcija proširila još koji metar dalje i obogatila za još dva izloga i ponešto novih modela. No, to proširenje šibenske »trgovačke četvrti« (kažimo to tako svjetski!) naišlo je uglavnom na hladan doček sugrađana, naročito onih koji vode više računa o izgledu svoga grada (ili se makar tako čine) od izgleda njegovih građana.

Malj dućan »NIK« konfekcije uselio se, naime u palaču Rossini, »jedno od najstarijih i najbolje sačuvanih zdanja u Šibeniku«, (F. Dujmović). Taj arhitektonski objekt sagrađen još u 13. st, romanici (makar je zbog kasnijih dogradnji izgubio prvobitan izgled) koji uza sve to predstavlja i kulturno-historijski spomenik nulte ka-

tegorije, prema nekim planovima i prema nepodijeljenim mišljenjima, zaslužuju bolju sudbinu. No — o tom potom. A da bismo otkrili porijeklo NIK-ovog prisustva u palači Rossini, koje je ovih dana česta tema razgovora šibčana, otišli smo u Općinski zavod za zaštitu spomenika, da se raspitamo o načinu na koji je uopće — NIK dospio u romaniku.

Priča je kratka. Kad je svojevremeno NIK — konfekcija iz Zagreba uputila zahtjev za dobivanje

der sasvim regularno, zakonski, iznajmljen, pa kome krivo, kome pravo.

E, kad Regionalni zavod za zaštitu spomenika ne bi postavljao uvjete, i kad ih netko ne bi nepoštivao... Kad mi ne bismo bili — mi!

Regionalni zavod za zaštitu spomenika uvjetovao je, naime, da se na vanjskoj strani uredi romanički portal. Najprije potpuno, ali pošto luk portala zadire u stambeni prostor vlasnika, odluka je uvjetovana djelo-

današnje svoje lokacije u palači Rossini, dobila je od općinskih organa negativan odgovor. No, kako se radi o objektu u privatnom vlasništvu, uz konzultiranje Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture iz Splita koji je postavio određene uvjete u vezi s adaptacijom prostora, vlasnicima je odobreno da prizemni prostor svoje kuće iznajme, i to na rok od 5 godina.

I tu priča, sasvim regularno, završava. Prostor je tako

mičnom rekonstrukcijom. Poštivati su se imale i neke odluke u pogledu interijera. Kažemo — imale, ali — nisu. Jer dok je Regionalni zavod maknuo okom, vrijedni građevinari skokom — ne napravivši unutrašnji prostor skroz po dogovoru (što nije tako strašno), a kako im se to činilo malo, isti postupak primjenili su i na neke vanjske »stvari«.

Uvjet je bio da desni portal (gledajući prema zgradi), bude rekonstruiran umjetnjem romaničkog nadvratnika i romaničkog praga, odnosno skidanjem sadašnjeg dovratnika. Te radove NIK (odnosno onaj tko ih je izvodio) nije napravio. Naoko — sitnica. Kamen ovamo, kamen onamo...

No taj »zločesti« Zavod za zaštitu spomenika štiti, eto, i kamenje, pa zbog nepoštivanja njegovih uvjeta ne dade svoj pristanak na projektnu dokumentaciju koja ne sadrži rekonstrukciju portala.

Ali da zagrebačko poduzeće ipak ne bi bilo do te mjere oštećeno da mu se potpuno zabrani rad trgovine, dogovoreno je između NIK-a, općinskih organa, Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika i Muzeja grada da se odobri uporabna dozvola uz uvjet da se napravi zadana rekonstrukcija portala.

Rok je 15. 3. iduće godine. A tada će u NIK-ovim izlozima već biti proljetni modeli. Za informaciju onima koje više zanima ruho građana...

J. GRUBAČ

Slabo štedimo struju

Potrošnja struje i dalje ne opada. Što su ustanovili radnici »Elektre« prilikom kontrole? Benzinske stanice INE, niti nakon tri upozorenja ne štede. Dobar primjer »Stampe«. Prijete li kazne i isključivanja. Obavijesti preko sredstava javnog informiranja važe kao službene. Što kažu građani u anketi?

Kiše ima — kiše nema, a struje pak ima sve manje. Akumulacije hidroelektrana sve su praznije. Čak ni posljednje kiše bitnije ne popravljaju situaciju, pa je sve izraženija potreba za štednjom.

Svakodnevno preko sredstava javnog informiranja dobivamo obavijesti o potrebi pridržavanja mjera restrikcije u potrošnji električne energije, ali istodobno i informacije da potrošnja ne opada, ili opada u veoma maloj mjeri. Troši se električna energija čak i više od potrošnje kada su akumulacije pune. Tek posljednjih dana čujemo da nivo potrošnje ipak opada.

U našoj općini, situacija je slična kao i u cijeloj Republici. Tako je u ponedjeljak, 11. ovog mjeseca, potrošeno 10 posto više struje od uobičajene, a

čak 20 posto iznad onog što je dopušteno nakon restrikcije.

Radnici »Elektre« bili su primorani krenuti u kontrolni obilazak. Najprije su obuhvaćeni ugostiteljski objekti. U većini se radnici ni u najmanjoj mjeri ne pridržavaju štednje, a posebno objekti uz magistralne putove. Potom je uslijedio obilazak organizacija udruženog rada. I opet je ustanovljeno da mnogi krše mjere štednje. Kao loši primjeri istaknute su benzinske stanice INE u Primdoštenu i Ražinama, u kojima se radnici niti nakon tri upozorenja ne pridržavaju štednje. S druge strane istaknut je pozitivan primjer NIP »Štampa« gdje se pridržavaju svih propisa.

Čini se da, usprkos svim apelima, pravog odaziva nema. A postoji opasnost, ukoliko se ovako nastavi, da dođe i do isključivanja pojedinih dijelova grada i općine, pa čak i kašnjanja.

Stoga ponovimo još jednom poziv na štednju svima — radnim organizacijama i građanima. Upozoravamo da obavijesti koje dajemo preko radija, televizije i tiska važe kao službene, jer se posebne upute ne šalju.

Z. BUJAS

ŠIBENČANI U GRAHOVU

Šibenčani će dok traju uvjeti za zimske sportove, biti gosti Grahovljana. Već u narednu subotu, zahvaljujući Samoupravnom sporazumu koji su potpisali bosanskograhovska »Gradina« i šibenska rivijera, kreće prvi autobus sa 43 turista koji otvaraju ovogodišnju sezonu zimskih sportova, odmora i rekreacije na terenima bosanskograhovačke komune koji, inače, svojim zimskim pejzažima ulaze u red prvorazrednih dragulja turističke ponude Bosanske krajine. Od subote, pa nadalje, svakog će vikenda iz Šibenika prema Grahovu kretati autobusi s ljubiteljima snijega.

R. T.

Dokle tako?

Usprkos zabranama i upozorenjima, pojedinci i dalje zagaduju sredinu u kojoj žive. Iz dana u dan se to ponavlja. Riječ je o smeću, pa zabrinjava neodgovorno ponašanje pojedinaca. U park-šumi na Šubičevcu nagomilani su razni otpaci, pa nije čudo da građani, a posebno šetači, negoduju. Smeće je u samom jezercu, što narušava taj lijepi ambijent. Bacanje smeća uz cestu je neshvatljivo, a postoji i opasnost od izbijanja požara.

Iako se na šibensko poduzeće »Kras« ponekad treba ljutiti, oni nisu ovog puta krivci, jer ne mogu svaki dan otklanjati smeće koje bacaju pojedinci.

Možda bi se ovom moglo doskočiti organiziranjem lokalnih randnih akcija i osnivanjem omladinskih grupa koje bi dežurale na pojedinim područjima gdje se baca smeće.

Tekst: R. TRAVICA
Snimak: Ž. BAŠIĆ

Dogovor o cestama, željeznici

U Šibeniku su početkom ovog tjedna boravili Slavko Bosanac, republički sekretar za saobraćaj, pomorstvo i veze SRH, Mladen Buljevac, njegov zamjenik, Vlado Kos, sekretar SIŽ-a za ceste SRH, njegov pomoćnik Ante Šmit, Joakim Crnošija, generalni direktor ZTP Zagreb, Ante Zekan, predsjednik Izvršnog odbora SIŽ-a za magistralne i regionalne ceste iz Splita, te Anđelko Marušić, tajnik ovog SIŽ-a. S predstavnicima Skupštine općine Šibenik i odgovarajućih stručnih službi i radnih organizacija, postignuto je tom prilikom niz značajnih dogovora iz oblasti saobraćaja i veza na šibenskom području.

Najviše je bilo riječi o financiranju i izgradnji prometnice koja će grad povezivati s magistralnom cestom Šibenik — Drniš — Knin. S tim u vezi, zaključeno je da će spoj na ovu magistralnu cestu polaziti od tzv. ražinske petlje, odnosno južnog ulaza u Šibenik, odakle će se naknadno graditi i poseban cestovni priključak za šibensku luku. Izgradnja spojnice na magistralnu cestu Šibenik — Drniš otpočet će u ožujku ili travnju slijedeće godine.

U razgovoru predstavnika Republičkog i Regionalnog SIŽ-a za ceste i općinskih rukovodilaca, dogovoreno je, također, da, u sklopu treće faze supstitucije za ukinute brodske pruge, polovicom slijedeće godine otpočne izgradnja 5 kilometara duge ceste od Tijesna do Murtera, za što — nakon usvajanja urbanističkog plana otoka Murtera — postoje realne mogućnosti.

Bilo je, nadalje, riječi i o potrebi hitne sanacije dijela Šibenske Obale oslobođenja, kao i o izgradnji nekih lokalnih i regionalnih prometnica koja, ili je u toku, ili predstoji u najskorije vrijeme.

Situacija u željezničkom čvoru Šibenik bila je posebna tema razgovora. Naime, u skladu s projektom ražinske petlje i njezinih priključaka, bit će potrebno pomaknuti, za desetak metara, oko 400 metara željezničkog kolosijeka. Zato je nužno što skorije

izraditi studiju kompletnog željezničkog čvora u Šibeniku, koja će — osim sadašnje šibenske stanice — obuhvatiti i budući željeznički priključak od Perkovića do Pođa (10 km), kolosijeke u šibenskoj luci, kao i stanicu u

Ražinama. Postoji, naime, prijedlog da se sav teretni željeznički saobraćaj premjesti u Ražine, a da se šibenski kolodvor preuredi isključivo za putnički promet.

Ž. PODRUG

Jedno jaje ...

»Evo pogledajte ako ne vjerujete« kao da kaže ova kršna Bilička koju svakog dana možete naći na loži kako prodaje »verduru« iz svog vrta. Naša ju je kamera uhvatila u trenutku kada je začuđenim ženama oko sebe pokazivala jaje koje je u Bilicama snijela njena kokoš. Razlika je očita. U desnoj ova prodavačica drži jaje normalne veličine, kakva svaki dan kupujemo, a u lijevoj ruci je ono koje je privuklo i našu pozornost: tako je veliko (a kokoške je) da bi i dvojici bilo dostatno za marendu. (sb)

Društvena kronika

„Nisam znao...“

Primjer prvi:

Jutro je, 7 sati. Čekaonica jedne ambulante prepuna je pacijenata. Jedan invalid moli da ga puste unutra jer, tako reći, ne može niti stajati, niti sjediti. Međutim, nitko od prisutnih pacijenata ne osvrće se na njega. Čak protestiraju kada ga medicinska sestra preko reda vodi u ambulantu. Dva deset minuta iza toga jedna žena iz tog »slavnog« skupa više na medicinsku sestru zbog neke nevažne, više administrativne sitnice. U tom dijalogu poziva se na »moral i etiku« medicinskog osoblja.

Primjer drugi:

Zimska noć. Sati 23.30. Iz sna me trže zvonjava telefona. Jedna žena krvari iz nosa. Zurim kroz hladnu kišnu noć. Pješke, budući da kod kuće ne mogu držati kola. Na cesti susrećem parkirana kola te mlađi par u njima. Molim da me povezu do bolnice. Liječnik sam, imam hitan slučaj. Uostalom, poznaju me. Ne mogu, jer navodno ne idu tim pravcem. Produžujem pješke. Dva sata nakon toga isti par dolazi u bolnicu. Gledam ih. Poznanici sa ceste. Bolesna žena je jednom od njih najbliži rod. Čudni sticaj okolnosti. Na moju primjedbu, naravno u prijateljskom tonu, zašto me nije povezao, odgovara zbunjeno: »Nisam znao da je to...«.

Međudruštveni odnosi reguliraju se zakonskim propisima i normama. Međutim, međuljudski odnosi ne daju se regulirati zakonom niti bilo kojim postojećim propisima. Oni su odraz osnovnog odgoja, inteligencije, obrazovanja i konačno psihičkog stanja čovjeka. Ponašanje i shvaćanje prema tim osnovnim premisama čovjekove ličnosti predstavlja etiku čovjeka. Etika je skup navika, vladanje individue, grupe ljudi, naroda, klase. Izraz etika često označuje upravo skup načela, pravila, normi koje postavi neka zajednica ili pojedinac i prema kojemu se ljudska djela ocjenjuju. U tom dvojakom smislu koji obuhvaća i konkretne oblike vladanja i norme njegova ocjenjivanja (moralna načela), govori se npr. o etici starih Grka, etici buržujske klase, etici socijalističkog društva, itd. Kao negacija građanske etike, čitave etičke spekulativne pozicije uopće i osnovnih moralnih postulata koji su na njima izgrađeni, marksizam upozorava na dru-

štvenu i povijesnu uvjetovanost moralnih normi, težeći izgradnji novog humanističkog društva lišenog ograničenosti i proturječnosti klasnog građanskog morala.

Ovdje mislim govoriti o etici čovjeka, etici koja bi bila proizvod njegove duševne konstrukcije i odgoja, bez obzira na društvenu nadgrađnju i obaveze prema sredini u kojoj živi. I najosnovnija ljudska logika nameće nam postulat da se u međuljudskim odnosima moramo ponašati po principu jednakih mjerila i odgovornosti postupaka jednih prema drugima.

Medicina i njezini nosioci nikako se ne mogu postavljati u poseban položaj odgovornosti prema zbivanjima u društvu. Život čovjeka i njegovo zdravlje ne ovise samo o aktivnosti zdravstvene službe. One ovise o nizu faktora, zbivanja i brizi svih struktura našeg društva. Da bi čovjek postavio pitanje osobne i moralne odgovornosti pojedinca u međusobnim odnosima morao bi naprije ispitati sebe i svoju savjest i odrediti stupanj svoje odgovornosti u svakodnevnim kontaktima, bilo prema pojedincu bilo prema društvenoj zajednici.

I liječnik je čovjek. On se ne rađa kao liječnik. Rađa se kao čovjek. Njegovi postupci posljedica su odgoja u sredini u kojoj je živio i u kojoj živi. On griješi. Čovjek je konačno. Ima i pojedinaca sklonih ponašanju neadekvatnim pozivu i etici poziva. Ali takvih ima i u svim nivoima našeg društvenog života, jer i tu je čovjek samo čovjek. Eliminiranje takvih stvar je društva. Kao čovjek, kao liječnik i kao član ovog društva protestiram protiv generaliziranja koja su prisutna u shvaćanjima našeg društva. I kao što društveni sistem nikako ne može biti kriv za devijacije pojedinaca tako niti stalež ne može odgovarati za posturke pojedinih neodgovornih i nesavjesnih članova. Mislim da bi jednom trebalo prestati sa navadima na stalež, a usmjeriti kontrolu i pažnju društva na ponašanje nesavjesnih pojedinaca, jer krivnja nije jednostrana. Samoupravni socijalistički sistem pruža nam neograničene mogućnosti za rješavanje takvih problema. Stvar je na nama da primjenimo načela i tekovine društva za rješavanje konkretnih slučajeva. Odgovornost leži na nama.

Dr Nikica ŽIVKOVIĆ

Pisma uredništvu

Nešto o našoj trgovini

Druže uredniče,

Ranije bio je običaj u Šibeniku da se na papirnatom omotu robe štampa raspored prodavaonica u gradu opisom robe čime se opskrbljuju građani — potrošači.

Sada se tako ne radi. Teško bi bilo navesti ponudu roba, jer se svaštari u dosta prodavaonica. Robu veće vrijednosti kao što je na primjer, stroj za pranje rublja, hladnjak i električni štednjak ili u kombinaciji sa plinom, može se naći lako kao i televizor. Ali pojedine dijelove za potrebe opravka ili zamjene dotrajalih dijelova teško se nađu ili ih jednostavno nema, pa se moraju naručiti iz Zagreba.

Specijalizacija prodavaonica za određenu robu i vođenje računa o zastupljenosti svih potrebnih artikala na određenom teritoriju je obveza trgovine jer je ona veza između proizvođača i potrošača.

Da bi opskrba potrošača bila potpunija treba pravilno koristiti prostor prodavaonica, ljude i vrijeme. Kad bi se izvršila ozbiljna analiza poslovanja trgovine u Šibeniku, bilo bi jasnije što činiti da trgovina odgovori svojoj namjeni u potpunosti.

Kako bude uspješno poslovala trgovina, tako će nam biti sigurniji i bolji životni standard. Ako trgovina planira približno potrebama potrošača i na vrijeme ugovara sa proizvođačima roba o isporuci u određenom vremenu, neće biti naglih porasta cijena ni nesigurnosti za proizvođača i potrošača. Nemoguće je shvatiti kako je velika razlika između otkupnih i prodajnih cijena. Takvo stanje negativno utječe na proizvodnju i potrošnju, jer se proizvođač čudi kako malo dobije i da li mu se isplati rad, a potrošač skupo plaća robu i samim tim se smanjuje mogućnost potrošača pa to opet smanjuje promet robe. Dakle, mora se stalno voditi računa da se posrednici između proizvođača i potrošača svedu na najmanju mjeru. Funkcija trgovine je veza između proizvođača i potrošača i ako je ta veza racionalno organizirana onda je proizvođač siguran za plasman robe, a potrošač ima stalno sve što mu je potrebno.

Lijepo je to što se čini da neke prodavaonice rade neprekidno, čitav dan, ali bi valjalo razmišljati da se prostor prodavaonica iskoristi racionalno i da radni ljudi u trgovini rade jednokratno, a prodaja robe može biti čitav radni dan.

Adam IVKOVIĆ
Zadarska 2/1
Šibenik

Navika ili nehat?

Druže uredniče,

Česta je pojava da se u nekim prodavaonicama upoznamo sa novim cijenama starih artikala. Zbog toga dolazi do ljutnji, ali, korpe su ipak i dalje pune, a redovi pred kassama sve duži. Prodavače kao da to i ne interesira. Radije gledaju svoja posla. Često se dogodi da »zaborave« kusur, izvine se uz obavezno »nemam sitno«, a neki za utjehu »daruju« žvakalice, peperminte i druga »zadovoljstva«.

Kao da im je postala navika da zaborave kusur. Onih »famoznih« 45, 55, 95... nitko i ne spominje, a radi 50, 70, 100 pa i više para potrošači su primorani da u pomoć prizivaju znanje iz matematike. Ali, sve uzalud. Račun na kasi pokazuje jedno, a račun prodavača drugo.

U krajnjem slučaju vratit će mu se kusur, ali zato će ga prodavači i potrošači promatrati s izvjesnom dozom prezrenja, jer »eto, zadržava vrijeme zbog 50 para«.

Kada krenemo kući, nosit ćemo dva računa — jedan za kupljene artikle, a drugi za kusur.

Slobodan BULATOVIĆ
Pučkih kapetana 1
Šibenik

SMANJEN BROJ NEZGODA

Jadranska cesta u neposrednoj blizini Grebašnice, dionica kojih petnaestak kilometara udaljena od Šibenika, poznata je posljednjih godina kao mjesto učestalih prometnih nesreća. Krivina i klizav kolnik osnovni su razlozi, uz neopretnu i često prebrzu vožnju, brojnim nezgodama na ovom dijelu magistrale. Posljednjih mjesec dana, međutim, gotovo da i nije zabilježena niti jedna nesreća u blizini Grebašnice. Razlog zato je, dobrim dijelom, i novi asfaltni sloj položen na ovoj dionici u dužini od pet kilometara. Na proljeće, kad vremenske prilike za to budu pogodnije, radnici Poduzeća za ceste »Šibenik« položiti će na ovom dijelu ceste i posljednji, takozvani fini asfaltni sloj.

Ovih će dana biti popravljen i dio Jadranske ceste iznad gimnazije, na kojem je upravo u posljednje vrijeme zabilježeno nekoliko težih nezgoda.

Ž. P.

IZ MUZEJA GRADA

Prvi dio stalnog postava - do kraja godine

U Muzeju grada Šibenika obavljaju se opsežne pripreme za otvaranje stalnog izložbenog postava. Prvi dio postava trebao bi biti otvoren do kraja godine, a drugi i završni do prvomajskih praznika. To smo

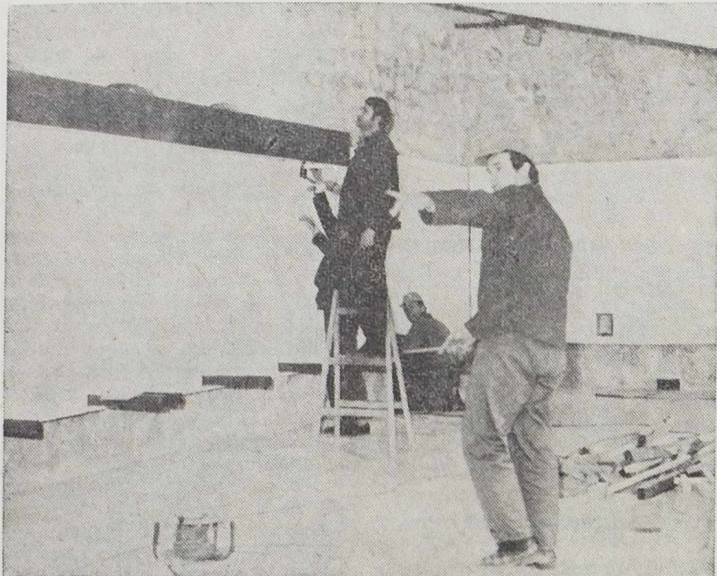
joj su glavni punktovi i centri romanizacije bili Skradin, Bribir i Danilo. U prvom dijelu prvoga kata moći će se dalje pratiti povijest nakon sloma Rimskog carstva: seoba naroda, dolazak Slavena, život

bribirskim knezovima koji su odigrali veliku ulogu u razvoju grada tokom stotinu godina. I na kraju, u prvom dijelu postava moći će se razgledati ekspanzi i grada iz 14. i početka 15. stoljeća. Osobitu vrijednost imaju oni koji govore o kulturnom životu, o razvoju šibenskog slikarstva, graditeljstva, skulpture i pismenosti.

Sredstva za taj dio stalnog postava u cijelosti su već osigurana, a radovi će, kako smo rekli, biti gotovi do kraja godine.

Drugi dio koji će ilustrirati povijest šibenskog kraja u doba Mlečana i u vrijeme austrijske vladavine, te period između dva rata, da bi se završilo s prikazom NOB-a, bit će otvoren uoči prvomajskih praznika. Tom će prilikom biti promoviran i Statut iz 14. st., odnosno reprint njegovog prvog štampanog izdanja iz 1608. godine. Ovo značajno izdanje predstavljat će izvor za izučavanje prošlosti grada, i na taj način biti svojevrsan prilog stalnom postavu Muzeja.

J. GRUBAČ

Radovi na dijelu izložbenog prostora u Muzeju grada

saznali u razgovoru s direktorom Muzeja, profesorom Slavom Grubišićem, koji nam je, između ostaloga, izložio i koncepciju čitave izložbe.

Prema njegovim riječima, koncepcija stalnog postava zamišljena je kao presjek kroz razvoj života i društva na šibenskom povijesnom teritoriju, odnosno teritoriju koji se otprilike poklapa sa današnjim granicama šibenske općine. Ta će se koncepcija realizirati na oko 1000 četvornih metara izložbenog prostora i to u lapidariju Muzeja i na tri kata južnog krila Kneževih palača. Na osnovi scenarija i projekta stalnog postava, upravo se intenzivno radi na prvom dijelu, koji će biti smješten u lapidariju i prvom katu palače, a obuhvatit će građu i ekspozite koji govore o razvoju života i povijesnom razvoju grada i čitavog teritorija do početka 15. stoljeća. Tako će se na okupu najprije naći najljepši i najvredniji ekspoziti koji prate pojavu i razvoj čovjeka i društva od paleolitika do dolaska Rimljana. Bogata je i građa koja ilustrira život našeg kraja za vrijeme petstoljetne rimske vladavine, u ko-

starih Hrvata, i tako sve do povijesne pojave grada 1066. godine, odnosno do 11. stoljeća. U toj se građi ljepotom i vrijednošću ističe zbirka starohrvatskog nakita, zbirka kamenih spomenika s pleternom ornamentikom i natpisima, te vrlo zanimljivi grobni nalazi prezentirani kao grobne cjeline.

Građa koja slijedi ilustrirat će životne tokove od prvog spomena grada 1066. g., preko razdoblja u kojem je on bio vojno i političko sjedište hrvatskih vladara do pada pod Veneciju 1412. g. Slijede, zatim, ekspoziti koji govore o borbi šibenačana za dobivanje vlastite biskupije i statusa grada kao i ekspoziti koji govore o

25. obljetnica O.Š. „RADE KONČAR“

Jučer su radni ljudi i učenički osnovne škole »Rade Končar« obilježili svoj veliki jubilej. Otvaranjem izložbe učeničkih radova u foajeu Kazališta započela je proslava 25-godišnjice postojanja i rada ove ustanove.

Osnovna škola »Rade Končar« jedna je od najstarijih institucija te vrste u gradu. Formirana je 4. studenoga 1953. ali je u početku djelovala kao »Druga osnovna škola«. Imala je tada 23 odjeljenja i 922 učenika u njima. Osim primarne funkcije — odgoja i osnovnog obrazovanja, u nekoliko je navrata »poslužila« i kao vježbaonica,

najprije učiteljske škole, a kasnije pedagoške akademije u Šibeniku.

1964. konstituira se na samoupravnoj osnovi kao radna zajednica, da bi nepune dvije godine nakon toga dobila novo ime — osnovna škola »Rade Končar«. Broj učenika povećava se, čemu između ostalog pridonosi i tzv. đaci-putnici s područja Rakova Sela i Dubrave. Istovremeno, raste i broj odjeljenja, a samim tim i broj prosvjetnih radnika (danas ih ima više od 40). Sve ovo rezultiralo je izuzetnom, nazovimo je »slobodnom aktivnošću« učenika i nastavnika na razini škole i

izvan nje, i to na svim poljima. Malo se koja slična ustanova može pohvaliti tako velikim brojem učeničkih grupa i njihovih uspjeha, priznanja, pohvala, Trenutno u školi djeluje čak 32 takve grupe, a u njihov rad uključeno je 95 posto učenika. Spomenut ćemo samo neke od onih koje su radom i postignutim rezultatima pridonijele ugledu škole: pjevački zbor, SSD »Partizan« (okuplja 140 učenika), astronomska sekcija, šahovska, ritmička, biološka, kemijska, povijesna. Isto tako, ostvarena je i zapažena suradnja s nizom društveno-političkih i kulturnih institucija u gradu primjerice sa SUBNOR-om, Mjesnim zajednicama Subićevac i Varoš, »Narodnom tehnikom«, Društvom »Naša djeca«, organizacijom »Crvenog križa«, Muzičkom školom »Ivan Lukačić«, Centrom za kulturu.

No, ovom prilikom valja spomenuti još nešto. Od samog osnivanja pa sve do danas OŠ »Rade Končar« nema vlastite zgrade, već djeluje pri Gimnaziji, tj. onedavno pri COKUD-u. Upravo to predstavlja prepreku u normalnom odvijanju nastave i radu s učenicima, uopće. Nedostatak prostora, nemogućnost praktičnog rada i primjene suvremenijih metoda, nameće klasičan način odvijanja nastave, sa izuzetkom egleškog jezika i tjelesnog odgoja. No, o specijaliziranim učionicama možemo sada samo maštati, ali ne i raditi u njima — rekao nam je direktor Vinko Bujas. Ipak, radni ljudi ove organizacije nadaju se povoljnom rješenju spomenutog problema.

Recimo na kraju da je osim izložbe u foajeu Kazališta, održana i svečana sjednica zbora radnih ljudi i podijeljene spomenice svim radnim ljudima, ali i onim koji su pridonijeli ugledu škole, a više ne rade u njoj. Prilog proslavi dala je i redakcija školskog lista »Glas mladih« izdavanjem jubilarnog broja s najboljim učeničkim radovima, a izdat će se i zbornik literarnih i likovnih radova.

Pokrovitelj proslave je SIZ za odgoj i osnovno obrazovanje.

J. G.

Ksenija ERCEG

Impresije

... i tu posljednju pjesmu izgubih u tvojim očima a ti si otišao zaboravljajući da mi je vratiš,

Sanjam u mraku pod borom još miriše poneka suza na dnu crne zemlje dišem u snu daleko je sunčani dan odmakao iza mene,

Dječak zabavljen igrom prezeo nebo i ono plače, Zašto si dječake povrijedio nebo?

Ingrid BEROVIĆ

PERIN OTAC NA „TRIBINI U 6“

Novinska karikatura i karikatura uopće trebali bi biti i likovno djelo i novinarski rad, a nisu, na žalost, ni jedno ni drugo. Slikari ne priznaju da je to slikarstvo, a novinari ne priznaju da je novinarstvo — rekao je u ponedjeljak na »Tribini u 6« naš poznati karikaturist Oto Reisinger. No, iz zanimljivog i izuzetno prijatnog razgovora koji je vođen u foajeu teatra moglo se, osobito nakon crtanja nekih karikatura na licu mje-

sta, zaključiti, da karikatura jest vrsta likovne umjetnosti, a da je i način novinskog izražavanja. Zbog toga što predstavlja reakciju na aktualne (obično negativne!) pojave i događaje društva i ljudskih osobina, karikatura ima svoje vrlo značajno mjesto u novinarstvu, ona je svojevrsan novinarski, slikovni komentar — rečeno je između ostaloga u razgovoru na »Tribini«.

Notes aktualnih tema

Sportašice, gdje ste?

Naša anketa »Biram o najbolje sportaše Šibenika« u svom »ženskom« dijelu i nema pravi natjecateljski značaj. Košarkašice su, praktički, neugrožene. Izvjesnu konkurenciju čine im tek rukometašice, te dijelom kuglačice. Natjecateljke je u šibenskom sportu zaista malo. Posve je umjesno pitanje: sportašice, gdje ste?

Uzroci takva stanja leže u nedovoljnom zanimanju djevojaka za sport, ali i u nedjelotvornoj organizaciji, kad je u pitanju ženski sport. Školske sportske igre, kao i natjecanja organizacija udruženog rada svojim pokazateljima govore o relativno dobrom zanimanju ljepšeg spola za sportsko nadmetanje. Nema sumnje da bi se uz malo napora i dosta dobre volje taj interes mogao pretočiti i u sportska društva, klubove.

Zene bi trebale biti brojnije prvenstveno u sportovima, koji su tradicionalno njegovali rad s djevojkama i djevojčicama. Mnogi ljubitelji sporta i ne znaju za detalj da su stolnotenisačice »Šibenika« donijele gradu prvog prvoligaša. Natjecateljke su, za razliku od dosadašnjeg stanja, bile nekad zaista brojne u raznim sportovima: plivanju, atletici i gimnastici.

POTREBNA SPONA

Društvo prijatelja NK »Šibenik« prvijenac je u šibenskom sportu. Vodit će ga Joško Blažević, kao predsjednik, Marko Karađole u funkciji potpredsjednika i Ivica Ninić, kao tajnik.

Kako rekoše navijači inicijativa za osnivanjem društva tinjala je već godinama. Povod je, prema Marku Karađoli, bila loša natjecateljska i organizacijska situacija, u kojoj se klub našao.

Program rada Društva nije pretenciozan, već vrlo praktičan i svrsishodan. Kupit će se, pomalo zaboravljena klupska članarina. Navijači nude pomoć u svim akcijama, koje mogu donijeti dodatni dinar bivšem drugoligašu. Govori se o tomboli, lutriji, organiziranju »Crvene noći«.

Dva člana Društva prijatelja NK »Šibenik« trebala bi biti članovi novog Upravnog odbora kluba. To je zaista dobar prijedlog. On vodi ka ostvarenju toliko potrebne spone između navijača s jedne, te uprave i igrača s druge strane.

Ivo MIKULIČIN

Naša anketa

Poveli Slavica i Jajac

Slab je bio odziv čitalaca u prvom krugu naše ankete »Biram o najbolje sportaše Šibenika«. U našu redakciju stiglo je svega 20-tak glasačkih listića. Na svima su prva mjesta bila rezervirana za košarkaše: Mariju Jajac i Nenada Slavicu. Tako čitateljka Ivanka Grubišić predlaže ovu listu: NAJBOLJI SPORTAŠ: 1. Nenad Slavica, 2. Nenad Amanović, 3. Frane Grubišić; NAJBOLJA SPORTAŠICA: 1. Marija Jajac, 2. Zdravka Miljković, 3. Gordana Rak. Istodobno, čitatelj Joško Simsić predlaže ove trojke: NAJBOLJI SPORTAŠ: 1. Nenad Slavica, 2. Bruno Petani, 3. Frane Grubišić; NAJBOLJA SPORTAŠICA: 1. Marija Jajac, 2. Zdravka Miljković, 3. Deana Roca.

Valja kazati da među prispjelim listićima ima dosta nepotpisanih. Međutim, držimo da bi bilo dobro da na njima stoji i ime i prezime glasača.

ČETVERAC I A. CELIC

U brojnoj obitelji sportova na vodi veslanje je i u prošloj sezoni držalo »rimat« u Šibeniku. Stoga, držimo da četverac »Krke« (Despot, Grbelja, Macura, Huljev, kormilar Ban) može kandidirati u muškoj konkurenciji. Naslov prvaka Jugoslavije i 7. mjesto u svijetu, dovoljni su aduti, bez obzira na to što se od »krkaša« u Novom Zelandu očekivalo više. Među vaterpolisti-

ma u kandidate se mogu ubrojiti Vitomir Juraga, Robert Pavić, Reiz Đurđević i Dragan Lončar. Kod plivača samo mladi Sandro Santini. Jedričari šibenskog »Vala« i betinskog »Zala« nisu, međutim, ove sezone imali značajnijih uspjeha.

Uz kandidate iz sportova na vodi u ovom ćemo broju predstaviti i kandidate iz dosta popularnog rukometa. Kapetan vodičke »Olimpije« Ante Mihić ima prednost pred mladim igračem »Metalca« Valterom Perišom, dok kapetan »Galeba« Ankica Celić tek za nijansu kandidira ispred Vodičanke Deane Roca, najzaslužnije za početne uspjehe ženskog rukometa u »Olimpiji«.

GLASAČKI LISTIĆ
NAJBOLJI SPORTAŠ:

-
-
-

NAJBOLJA SPORTAŠICA:

-
-
-

IME I PREZIME:

Listić pošaljite na adresu: »Šibenski list« (za anketu »Biram o najbolje sportaše Šibenika«), Petra Grubišića 3, 59000 Šibenik.

Analiza prvog dijela nogometnog prvenstva

Sumorna jesen

Detalj s utakmice u Crnici

Šibenska je nogometna jesen zaista sumorna. Ne samo, zbog rezultatskih neuspjeha »Šibenika« i »Metalca«, već i zbog niza slabosti, što ih je šibenski kvalitetni nogomet u cjelini ispoljio. Zbog saznanja da je mlade, svježe igračke krvi zaista malo. Nedovoljno za ambicije onih, koji uporno vjeruju u povratak »Šibenika« među drugoligaše.

Trinaest osvojenih bodova i 8. mjesto »crvenih« na prvenstvenoj ljestvici južne skupine Hrvatske lige za njih je prolazna slabost. No, to je zapravo gruba zbilja.

— Da smo osvojili 4 boda više bili bismo mirniji, ali to bi nas i zavaralo — kaže trener Anđelo Ziković. Mi, objektivno, zaista nemamo momčad za 1. mjesto.

Bio bi to, međutim, sastav za prvaka da su pojačanja sa strane (Komić, Bogdanović, Dimitrić) opravdala svoje dovođenje. Njihov dolazak nije, kako se očekivalo, učvrstio redove »Šibenika«. Naprotiv, Bogdanović je svojim ponašanjem unio dosta nemira i nediscipline, pa je njegov odlazak bio i jedini ispravan potez. Kao i akvizicije, izvjesno razočaranje predstavljaju mladi igrači, Jurin, Pešić, Zivković, Kundid, Mamura i ostali nisu onakav po-

tencijal, kakvim su ih predstavljali njihovi dosadašnji treneri. Izuzetak je, možda, jedino Pešić, no i njega do dresa prvotimca dijeli puno truda i — znoja.

Kod objektivnih teškoća jesenskog rada na Šubičevcu valja izdvojiti ozljede. Zbog njih su izbivali Komić, Renje, Filipović, Milovanović, Bačić, Lakić... A to se i te kako odrazilo na igru momčadi. Stalne promjene vjerojatno su i uzrokom oscilaciji u rezultatima, u osjetnoj razlici u nastupima na domaćem i gostujućem terenu.

— Toga će na proljeće biti manje — uvjerava trener Ziković. Za razliku od jesenskog dijela imat ćemo mirnije i potpunije pripreme. Vjerujem, i kojeg kvalitetnog igrača više. Naš jedini cilj je plasman u Jedinostvenu hrvatsku ligu. A to ćemo, siguran sam, bez teškoća ostvariti.

Za razliku od »crvenih«, igrači i vodstvo »Metalca« izgubili su svaku nadu za plasman među prvom sedmoricom. Sa samo jednom pobjedom (op. p. protiv »Šibenika«!) i samo 6 postignutih zgoditaka »metalci« su pretposljednji, trinaesti. Više se od toga teško moglo očekivati, zbog brojnih promjena u ljetnoj stanici.

● Od nedjelje do nedjelje ●

Slabosti pod košem

Neispavan i očito nezadovoljan igrom u Sarajevu, trener košarkaša »Šibenika« Nikola Kessler, koga smo sreli neposredno nakon povratka s puta, nije bio posebno raspoložen za razgovor.

— Slabo smo igrali protiv »Sarajeva«. Slabije nego u Slavonskom Brodu, kada nas je neočekivano pobijedio »Oriolik«. Ne znam zašto igralo znatno slabije na strani... — cijedio je kroz zube Nikola.

— Nekj su igrači posebno podbacili?

— Slabo smo igrali pod oba koša. Mareliji i Slavici, koji su na utakmicama u Šibeniku bili najbolji, ispada je lopta iz ruku u situacijama, koje su bile zrele za pogodak...

— Bekovi su igrali dobro? — Sigurno bolje nego centri. Babić, Amanović i Šare posve su zadovoljili. Bili bismo i bolji da Amanović nije

vrlo brzo zaradio četiri penala.

— Protiv »Juga« će biti bolje?

— Nadam se. No, moram naglasiti da će to biti teška utakmica. Mi i Dubrovčani smo dobri sportski prijatelji, ali i stari rivali. Ako zaigramo kao protiv »Željezničara«, možemo visoko pobijediti. U suprotnom izdanju poraz ne bi bio iznenađenje. Ipak, vjerujem da nećemo iznevjeriti našu dosta vjernu i brojnu publiku.

Susret košarkaša »Šibenika« i »Juga« igra se večeras u sportskoj dvorani »Ivo Lola Ribar«. Početak je najavljen za 19 sati.

POLOVIČAN USPJEH
»OLIMPIJE«

Vodička »Olimpija« je s različitim uspjehom apsolvirala nedjeljne kup-utakmice protiv sastava kninskog »Željezničara«. Vodički rukometaši, za razliku od svojih kolega, plasirali su se u finale Kupa za sjevernu Dalmaciju.

Momčad iz Crnice ušla je u viši rang natjecanja oslabljena. Bez braće Ognjanov i Milovanovića, te veterana Grčića, koji se oprostio od aktivnog igranja. Dakle, bez ključnih igrača. To se posebno negativno odrazilo na igru navale, koja je odjednom postala sterilna. Bez igrača, koji su kadri da pripreme ili realiziraju prilike za gol. I obrana se osjetila uzdrmanom. O svemu najbolje svjedoči podatak da je »Metalac« dao najmanje (6), a primio najviše (35) golova u južnoj skupini Hrvatske lige. Negativna bilanca od 29 golova ne pamti se u Republičkoj ligi. Da nije bilo izuzetne forme i požrtvovanja Gulina, Dragovića i Grubišića pokazatelji »Metalceve« jeseni bili bi sigurno još porazniji.

Da stvar bude gora, momčad iz Crnice nije, kako su mnogi prije prvenstva govorili, pomogla svojim rezultatima »Šibeniku«, već naprotiv odmogla. Jedinu pobjedu »Metalac« je upravo izborio protiv »crvenih«, a »Šibenikovi« konkurenti šetajući nosili bodove iz Crnice. Najdrastičniji primjer je 1:9 protiv »Istre«.

»Slučaj Metalac« bi zapravo trebao biti najbolja (i zadnja) opomena svima, koji na šibenski nogomet i sport u cjelini gledaju kroz usku prizmu klupskih ili čak pojedinačnih interesa. Sudjelovanje »Metalca« u Republičkoj ligi nagrizlo je hijerarhiju u šibenskom nogometu, podijelilo njegove prijatelje, uzdrvalo mu temelje. Jesenski prvak južne skupine Hrvatske lige »Istra« iz Pule takvu je situaciju preduhitrila. Lokalni rival »Uljanik« je, unatoč pobjedi u Regionalnoj, administrativnim putem zaustavljen na putu za Republičku ligu. U interesu pulskog nogometa i sporta u cjelini.

I. M.

— Zadovoljan sam igrom naših rukometaša protiv »Željezničara« — kazao nam je tajnik kluba Drago Roca. — Nadvisili su kao nikad raspoloživog protivnika. Utakmica je bila zaista kvalitetna.

— Tako će biti u finalu? — Zašto ne? Naš protivnik će vjerojatno biti zadarški »Bagat«. No, naša forma i šibenski parket dovoljno su jamstvo uspjeha.

— A igračice? — Kninjanke su bile bolje. To je sve. Međutim valjda je svima jasno da Vodičanke napreduju iz utakmice u utakmicu. Polako, ali sigurno.

HUMOR

OHOHO

Razgovaraju dvije susjede,
a onda će jedna od njih:

— Odakle vam susjeda vi-
la, mercedes, dva stana i o-
no OHOHO...

Na to će druga:

— Vilu, mercedes i dva
stana dobili smo na sportskoj
prognozi. A to »OHOHO«, to
nije naše.

PITKALO

Sin: Tata, zašto u Šibeniku
ima malo vrtića?

Tata: Zato sine što su ih
pojeli mame i tate.

EPIGRAM

Na ulici
digli graju
i sve znaju,
a na zboru
plitko oru.

VELIMIR KARABUVA

RASVJETA NA
SPORTSKOM CENTRU
U CRNICI

Sportski centar »Metalca« u Crnici
odnedavno ima rasvjetu na igralištu
za male sportove.

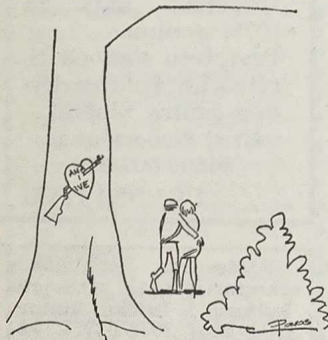
Odavno je već ustanovljen nedo-
statak ovakvih terena, pa su sport
ski radnici i entuzijasti iz Tvornice
elektroda i ferolegura, angažirani u
radu Sportskog centra u Crnici, po-
stavljanjem rasvjete povećali isko-
rištenost terena za male sportove.
Sada će se čitav niz amaterskih na-
tjecanja, za koje vlada velik interes
u gradu, moći produžiti i u večernje
sate. Osobito će rasvjeta efikasno po-
služiti u ljetnom razdoblju.

Ovim su sportski radnici »Metalca«
zadužili radnu organizaciju TEF-a i
Općinu za još jedan doprinos raz-
voju šibenskog sporta.

Rasvjetni stupovi visoki su 16 me-
tara i daju jačinu osvijetljenja od
500 luksa.

R. TEDLING

Bez riječi

(Karikatura D. Pavasovića)

MALI OGLASNIK

PRODAJEM motor marke »Tomas«
SL-15 godina proizvodnje 1976. Ci-
jena povoljna. Cijenjene ponude sva-
kog dana telefonom na broj 23-028
od 14 sati.

DVOSOBAN prazan ili polunamje-
šten stan, traži bračni par s dvoje
djece, po mogućnosti na Baldekinu,
ali nije uvjet. Dobro plaćam. Javiti
na telefon 25-457 od 15 sati.

TRAŽIM kuharicu s iskustvom.
Stalni radni odnos. Hrana i spava-
nje osigurani. Krčma »DVA DALMA-
TINCA« Udbina. Informacije u Za-
jedničkim službama Informativnog
centra (prostorije DIT-a), Šibenik.

PRODAJEM uz vrlo povoljnu cije-
nu građevinsko zemljište s kućicom
na Ražinama. Ima priključak na vo-
du. Javite se na telefon 23-615.

TRAŽIM u najam ugostiteljski o-
bjekat, otvoren ili koji se daje
adaptirati. Ujedno kupujem dvoso-
ban stan ili manju kuću. Samo oz-
biljne ponude na adresu: Miloje Le-
kić — Leko, Prokljanska 15 (Crnica),
Šibenik.

TRAŽIM jednosoban stan u Bili-
cama u blizini okolice »Tiskara«. Ci-
jenjene ponude dostaviti u Tiskari
na Bulatovića ili na tel. 22-057.

AVIONOM
U SVIJET

— New York	— Singapur — Hong Kong — Tailand
— Tunis	— Indonezija — Malezija
— Egipat	— Italija
— Engleska	— Turska
— Francuska	— SSSR
— Nizozemska	— Čehoslovačka
— Španjolska	— DR Njemačka
— Grčka	— Poljska

Grupe imaju poseban popust. Individualno korištenje aran-
žmana dva i više puta u toku godine ima poseban popust.

Zadar, Natka Nodila 7.

Telefon: Informacije i rezervacije
057/36-140; 24-227

KUPON (Poslati JAT-u Zadar), molim da mi besplatno poš-
aljete prospekt »Avionom u svijet«

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

Poziv na pretplatu našim
radnicima privremeno za-
poslenim u inozemstvu

S OBZIROM NA TO DA VEĆI BROJ
GRAĐANA S PODRUČJA NAŠE OPĆINE
PRIVREMENO RADI U MNOGIM EVRO-
PSKIM ZEMLJAMA, OBRACAMO SE S
MOLBOM SVIMA ONIMA KOJI ŽELE DA
IM OSOBNO NA ADRESU STANOVANJA,
RADNOG MJESTA, ILI PREKO NAŠIH
KLUBOVA, ŠALJEMO »SIBENSKI LIST«
DA NAM, AKO SE NALAZE U ZEMLJI ZA
NOVOGODIŠNJE PRAZNIKE, DOSTAVE
ADRESE NA KOJE BI ŽELJELI DOBIVA-
TI LIST.

PRETPLATA ZA INOZEMSTVO PO
BROJU IZNOSI 6 DINARA, A UPLATA
SE VRŠI NA BROJ NAŠEG TEKUĆEG
RAČUNA

KOD JADRANSKE BANKE ŠIBENIK
34600-603-976

ILI NA ADRESU: INFORMATIVNI
CENTAR ŠIBENIK, BOŽIDARA PETRA-
NOVIĆA 3, 59000 ŠIBENIK.

O B A V I J E S T

OBAVJEŠTAVAJU SE GRAĐANI DA JE
RADIO ŠIBENIK OD 20. STUĐENOGA NA-
KON PREKIDA, PONOVO POČEO EMITIRA-
TI REDOVITI PROGRAM.

SLUŽBA PRIMANJA OGLASA I ŽELJA
SLUŠALACA RADIT ĆE SVAKOG DANA, I SU-
BOTOM, U VREMENU OD 8 DO 12.30 SATI
TE PETKOM OD 17 — 18.30 U ULICI PETRA
GRUBIŠIĆA 3.

Informativni centar
Šibenik

SIZ za zapošljavanje:

Traže se radnici:

1. OUR »KAMENAR« ŠIBENIK
— rukovodilac gradilišta IV reda
(Srednja građevinska tehnička škola smjer cesto-
gradnje ili niskogradnje i regulirana vojna oba-
veza, Prednost imaju kandidati sa radnim stažom)
Rok oglasa do 20. XII 1978.

2. OSNOVNI SUD UDRUŽENOG RADA U SPLITU,
SPLIT, Sinjskih žrtava 2
— daktilograf (u Šibeniku)
(SSS s položenim ispitom za daktilografa I ili II
klase, ili NSS s položenim ispitom I klase)
Rok oglasa do 19. XII 1978.

3. »REVIJA« MODNA KONFEKCIJA — ŠIBENIK
— blagajnik — administrator
(SSS ekonomskog smjera i jedna godina radnog
staža na poslovima knjigovodstva)
— obračunarac OD na određeno vrijeme
(SSS ekonomskog smjera i jedna godina radnog
staža s poslovima u knjigovodstvu)
Rok oglasa do 20. XII 1978.

4. SPECIJALNI CENTAR ZA ODGOJ I OBRAZOVA-
NJE DJECE I OMLADINE — ŠIBENIK
— pomoćna kuharica na određeno vrijeme
(KV kuhar)
Rok oglasa do 20. XII 1978.

5. JADRANSKA BANKA — ŠIBENIK
— bankarski savjetnik u direkciji sredstava i kredi-
ta
(Ekonomski fakultet i 10 godina radnog iskustva
na bankarskim poslovima)
— upravnik u Tijesnu
(Viša ekonomska ili Viša privredna škola i jedna
godina radnog iskustva na poslovima dinarske i
devizne likvidature)

6. »BRODARIČANKA« BRODARICA
— financijski knjigovođa
(SSS ekonomskog smjera i šest mjeseci iskustva
na poslovima financijskog knjigovođe)
Rok oglasa do 19. XII 1978.

7. MTRZ »VELIMIR SKORPIK« ŠIBENIK
— KV kovinotokar
(škola za KV radnike, položen stručni ispit za na-
vedeno zanimanje i regulirana vojna obaveza)
Rok oglasa do 23. XII 1978.

8. »IZGRADNJA« ŠIBENIK
— daktilograf I klase
(SSS, ekonomska škola, gimnazija ili daktilograf-
ska škola i ispit za daktilografa I klase, ili NSS,
daktilografska škola i ispit za daktilografa I kla-
se)
Rok oglasa do 18. XII 1978.

9. TLM »BORIS KIDRIČ« OOUR-1
— konstruktor III
(SSS strojarstva ili elektro smjera i jedna godi-
na radnog staža)
Rok oglasa do 18. XII 1978.

10. ZDRAVSTVENA STANICA TLM »BORIS
KIDRIČ«
— liječnik, specijalista medicine rada
(Medicinski fakultet i specijalizacija iz medicine
rada i najmanje tri godine rada u struci)
Rok oglasa do 18. XII 1978.

11. »SIBENKA« OOUR »MALOPRODAJA« ŠIBENIK
— poslovođa u P-74 Perković na određeno radno vri-
eme
(VKV prodavač ili KV sa dvije godine radnog
iskustva u struci)
Rok oglasa do 18. XII 1978.

12. DOM STARIH I NEMOCNIH — ŠIBENIK
— njegovateljica
(SSS medicinskog smjera ili KV bolničarka)
— medicinska sestra na određeno radno vrijeme
(SSS — škola za medicinske sestre)
Rok oglasa do 18. XII 1978.

13. OSNOVNA ŠKOLA — ROGOZNICA
— dva učitelja — nastavnika razredne nastave na o-
dredeno radno vrijeme
(jedan za područnu školu Podorljak)
Rok oglasa do 19. XII 1978.

